

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

WOENSDAG 3 DECEMBER 2008

Namiddag

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MERCREDI 3 DECEMBRE 2008

Après-midi

La séance est ouverte à 14.19 heures et présidée par Mme Clotilde Nyssens.

De vergadering wordt geopend om 14.19 uur en voorgezeten door mevrouw Clotilde Nyssens.

01 Question de M. Xavier Baeselen au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la politique des poursuites du parquet de Bruxelles pour les faits délictueux commis par les bandes urbaines" (n° 8036)

01 Vraag van de heer Xavier Baeselen aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het vervolgingsbeleid van het parket van Brussel voor misdrijven begaan door stadsbendes" (nr. 8036)

01.01 **Xavier Baeselen** (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, je voudrais, au préalable, vous demander de bien vouloir m'excuser pour ce matin mais, en raison de l'absence justifiée ou non de certains collègues, la présence de certains d'entre nous était requise dans diverses commissions afin que le quorum puisse y être atteint. J'ai donc été dans l'impossibilité de vous poser mes questions. Or, je sais que vous avez attendu.

01.02 **Jo Vandeurzen**, ministre: (...)

01.03 **Xavier Baeselen** (MR): Oui, j'ai apporté mon aide à plusieurs ministres CD&V!

Cela dit, ma question n'est pas récente. Depuis son dépôt, j'ai dû m'absenter durant une semaine. Par ailleurs, la commission de la Justice ne s'est pas réunie toutes les semaines. Toujours est-il que cette question a été déposée à la fin du mois d'octobre. Elle a trait à une augmentation du nombre de règlements de comptes entre bandes urbaines rivales. Suite à un de ces règlements de comptes, un jeune homme s'est retrouvé dans un état critique mais entre-temps, il est sorti du coma, ce qui est heureux.

Ces agressions inquiètent, à plus d'un titre, non seulement les habitants de ces quartiers, mais aussi les polices locales. Il s'agit de bandes, souvent composées de jeunes Africains, qui se détestent. C'est ainsi que l'on peut assister à des règlements de comptes, parfois pour un oui ou pour un non, en pleine rue, de jour ou de nuit, et ce, avec diverses armes et notamment avec des armes blanches.

Monsieur le ministre, pouvez-vous me dire quel est le nombre de dossiers ouverts à l'information et/ou à l'instruction impliquant ces bandes urbaines, notamment dans une grande ville comme Bruxelles, au cours de ces dernières années? Peut-on, au regard des statistiques judiciaires, dresser une tendance structurelle? Constate-t-on une augmentation de ce phénomène? Ou bien, celui-ci est-il stable ou encore tend-il à diminuer?

01.04 **Jo Vandeurzen**, ministre: Cher collègue, le phénomène des bandes urbaines retient bien évidemment l'attention des autorités judiciaires. Mais la législation actuelle ne définit pas dans le Code pénal la notion de bande urbaine, si bien que les chiffres demandés nécessiteraient que des recherches plus précises soient effectuées en fonction du souhait que vous émettez. Il conviendrait, selon les infractions, de définir ce qu'on entend par bande urbaine.

Les seuls chiffres précis et objectifs pouvant être obtenus auprès du Collège des procureurs généraux au niveau du territoire national concerneraient les préventions d'association de malfaiteurs, mais ceux-ci ne répondraient probablement pas à la question relative aux bandes urbaines.

Pour l'arrondissement judiciaire de Bruxelles, il existe une banque de données "bande urbaine" qui a reçu l'agrément de la commission de la protection de la vie privée. Elle est gérée par le procureur du Roi en collaboration avec le CIA et est destinée à mieux circonscrire le phénomène à ce niveau.

À titre indicatif, je peux préciser qu'au parquet de Bruxelles, des réunions de coordination régulières se tiennent presque mensuellement pour organiser des actions en la matière en collaboration avec les forces de police zonale, la police fédérale de Bruxelles et de Asse, la police des chemins de fer et du métro.

Par ailleurs, le parquet de Bruxelles met tout en œuvre pour qu'une réponse rapide puisse être donnée au phénomène, par exemple par une citation devant le tribunal, une mise à disposition du chef de port d'armes prohibées pour les mineurs ou mettre en place des suivis particuliers en consultation avec les forces de l'ordre.

Bref, je ne possède aucun chiffre en rapport avec ce phénomène, étant donné qu'il reste à définir. Il importe de discuter des éléments que l'on veut voir rassemblés dans ce thème.

01.05 Xavier Baeselen (MR): Est-il possible d'obtenir des chiffres pour Bruxelles étant donné qu'une section spécifique du parquet s'occupe des bandes urbaines à Bruxelles? J'imagine que cette section dispose quand même du nombre de dossiers à l'information ou à l'instruction sur l'arrondissement de Bruxelles. Je pourrais éventuellement revenir avec une question écrite sur le sujet pour obtenir le nombre de dossiers traités.

01.06 Jo Vandeuren, ministre: Je me renseignerai afin de savoir s'il existe des chiffres relatifs à cette problématique pour Bruxelles.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

02 Vraag van de heer Bart Laeremans aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de grootschalige operatie van de federale politie tegen de 'Black Wolves'" (nr. 8463)

02 Question de M. Bart Laeremans au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la vaste opération menée par la police fédérale contre les 'Black Wolves'" (n° 8463)

02.01 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, op 6 november voerde de federale gerechtelijke politie een grootschalige actie uit tegen de zogenaamde Black Wolves. Daags nadien werd meegedeeld dat negen mensen onder aanhoudingsmandaat werden geplaatst. Nadien volgden er nog een of twee.

Mijnheer de minister, kunt u verklaren waarom die actie precies op dat moment werd uitgevoerd, net na de fameuze reeks artikelen in P-Magazine over de stadsbendes, de straffeloosheid en het niet-optreden van de lokale politie. Heeft dat daarmee te maken of staat het los daarvan?

Wie ligt ten grondslag van de actie? Werd er samengewerkt met de lokale politie? Indien ja, op welke wijze gebeurde dat? Een van de verwijten was immers dat de lokale politie niet optreedt. Waren er inspecteurs van de lokale politie bij die actie betrokken?

Hoeveel mensen werden bij die actie opgepakt? Hoeveel werden er inmiddels vrijgelaten?

Kunt u meedelen hoeveel van de negen arrestanten uit Charleroi komen en hoeveel uit Brussel? Hoeveel komen er uit de Matongewijk? Betreft het uitsluitend Congolezen of verdachten van Congolese afkomst of ook anderen?

Waarvan worden de betrokkenen verdacht? Welk bewijsmateriaal werd intussen gevonden? Kan worden bevestigd dat de kopstukken van de betrokken bende nu allemaal zijn aangehouden?

Volgens de parketwoordvoerder was het de bedoeling de voornaamste leden van de criminele groepering voor het gerecht te brengen. Waarom beperkt men zich tot de voornaamste leden en wil men minder voornamen leden ongemoeid laten?

Wanneer men vaststelt wat die bende allemaal op haar kerfstok heeft, zou men toch kunnen aannemen dat men iedereen die betrokken is bij die vorm van criminaliteit, zou proberen aan te houden en te bestraffen.

Zal de federale politie de lokale politie voortaan beter kunnen bijstaan in de strijd tegen de stadsbendes?

02.02 Minister **Jo Vandeuren**: Mevrouw de voorzitter, de actie werd op donderdag 6 november 2008 uitgevoerd. Ze was het resultaat van een maandenlang onderzoek. Er werd tot de actie overgegaan, zodra alle protagonisten waren geïdentificeerd en gelokaliseerd.

Het dossier is in handen van onderzoeksrechter De Coster in Brussel. Er is geen enkel verband met de in de pers verschenen artikels.

De actie was gebaseerd op informatiegaring en op de terreinkennis uitgaand van de politiezone Brussel-Hoofdstad, in symbiose met de gespecialiseerde politiezorg en coördinatie en beheer van het dossier door de federale gerechtelijke politie Brussel.

De rode draad in het gehele onderzoek was een nauwe samenwerking tussen de federale en de lokale politie.

Op 6 november 2008 werden negen mensen opgepakt. Ze werden allen onder mandaat geplaatst. Er werd donderdag noch vrijdag iemand vrijgelaten.

Van de negen arrestanten komt er een uit Charleroi, de acht andere komen uit het Brusselse. Ze hebben allen gemeen dat ze op heel regelmatige wijze in de Matongewijk vertoeven. Niemand is echter in de onmiddellijke omgeving gedomicilieerd.

Ze komen uit verschillende uithoeken en randgemeenten van Brussel. Het betreft voornamelijk mensen van Congolese afkomst, hoewel verschillende leden van uiteenlopende Afrikaanse komaf zijn.

Ze worden allen verdacht leden te zijn van een criminele organisatie die zich de Black Wolves laat noemen. Diverse misbruiken en inbreuken zouden zijn gepleegd, voornamelijk handel in verdovende middelen.

Gezien het lopend gerechtelijk onderzoek beschik ik niet over meer details.

Tot op heden betreffen alle arrestanten personen die door hun rol in de organisatie als kopstuk zouden kunnen worden beschouwd. Het verder onderzoek zal uitwijzen of alle betrokken kopstukken al of niet reeds zijn geïdentificeerd.

Voorts kan ik mij niet inbeelden dat het de bedoeling is in dit onderzoek om de andere leden ongemoeid te laten. De volgorde van de arrestaties is veeleer een gevolg van de structuur van het onderzoek.

Nogmaals, over meer details beschik ik niet, aangezien het onderzoek in handen is van een onderzoeksrechter en het nog loopt. De federale gerechtelijke politie Brussel verantwoordelijk voor de gespecialiseerde politiezorg, heeft het onderzoek onder leiding van de heer onderzoeksrechter gecoördineerd en beheerd en dit in nauw overleg en samenwerking met de lokale politie. Die interactie bestaat reeds geruime tijd en evolueert nog steeds zo, dat we in staat zullen zijn ze te intensiveren.

02.03 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, dank u voor het toch wel tamelijk uitgebreid antwoord. Eerst zegt u "alle protagonisten", nadien "de kopstukken", maar het zou dan toch niet de bedoeling zijn om enkel hen aan te houden of te bestraffen, maar ook de anderen. Ik hoop dat, mijnheer de minister. Ik hoop dat u er ook mee op toeziet dat het niet de politiek kan zijn zich te beperken tot een paar kopstukken, maar dat iedereen die strafrechtelijke feiten begaat, wordt gesanctioneerd. Zo niet blijft het gevoel van straffeloosheid bestaan bij die jonge criminelen.

Ten tweede hoop ik ook dat die kerels, waarvan ik nu heb begrepen dat die voorlopig onder aanhoudingsmandaat zijn geplaatst en nog niet zijn vrijgelaten, snel worden berecht en niet voorlopig in vrijheid worden gesteld en dan over twee jaar eens zullen voorkomen. Dan is het opnieuw een verkeerd signaal. Die bende terroriseert een groot deel van Brussel. De beschrijvingen zijn voldoende aan bod gekomen in de pers de jongste dagen, ik hoef dat hier niet te herhalen. Zie er alsjeblieft mee op toe dat er zwaar en, vooral, snel wordt gereageerd, want anders blijft die terreur duren. Ik hoop dat u ter zake het

dossier mee in het oog houdt.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

03 Questions jointes de

- **M. Jean-Luc Crucke** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'augmentation de la tuberculose à la prison de Lantin" (n° 8083)

- **Mme Linda Musin** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les résultats inquiétants des tests de dépistage de la tuberculose effectués à la prison de Lantin" (n° 8098)

- **M. Christian Brotcorne** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les cas inquiétants de tuberculose parmi le corps de sécurité du palais de Justice de Bruxelles-capitale" (n° 8612)

03 Samengevoegde vragen van

- de heer **Jean-Luc Crucke** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het stijgend aantal tuberculosegevallen in de gevangenis van Lantin" (nr. 8083)

- mevrouw **Linda Musin** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de verontrustende resultaten van de tuberculose tests in de gevangenis van Lantin" (nr. 8098)

- de heer **Christian Brotcorne** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "verontrustende tuberculosegevallen bij het veiligheidskorps van het Justitiepaleis van Brussel-hoofdstad" (nr. 8612)

03.01 Christian Brotcorne (cdH): Madame la présidente, monsieur le ministre, ma question concerne aussi les cas qui auraient été décelés à la prison de Lantin.

Des employés de la prison ont présenté une réaction positive aux tests de dépistage de la tuberculose. On dit d'ailleurs que ces tests seraient de 40% supérieurs aux résultats habituels. Le directeur de la prison de Lantin aurait, à l'époque, expliqué la situation en disant que, finalement, un cas de tuberculose non identifié devrait être à la source de cette soudaine augmentation.

Ma question portait davantage sur une situation similaire qui se serait présentée au palais de justice de Bruxelles et, plus précisément, parmi les membres du corps de sécurité du palais de justice, à savoir ces agents qui accompagnent les détenus à l'occasion de leurs différentes comparutions devant les chambres du conseil ou tribunaux correctionnels. Plusieurs agents de ce corps auraient en effet, eux aussi, été déclarés positifs aux tests de dépistage de la tuberculose. Au moins un d'entre eux aurait développé la maladie.

Monsieur le ministre, confirmez-vous ces informations que je détiens d'un ancien agent de police de ma commune qui travaille dans le corps de sécurité de Bruxelles? Quel est le nombre de personnes de ce corps de sécurité qui seraient infectées au niveau du palais de justice de Bruxelles? Doit-on établir un lien entre ces dépistages importants et anormaux avec la situation de Lantin? Un foyer de contagion a-t-il pu être à l'origine de ce l'on a trouvé chez les membres du corps de sécurité de Bruxelles? Quelles mesures ont-elles été prises pour faire face à d'éventuelles épidémies? Enfin, de quel suivi bénéficie ou bénéficiera le personnel ainsi contaminé?

03.02 Jo Vandeuren, ministre: Monsieur Brotcorne, le dépistage de la tuberculose est organisé par la circulaire ministérielle 1723 du 20 décembre 2000. Celle-ci prévoit un dépistage de la tuberculose deux fois l'an et ce, dans tous les établissements pénitentiaires.

C'est à l'occasion d'un tel dépistage que plusieurs virages ont été constatés et ce, dans une proportion plus élevée que les années précédentes, à savoir 43 cas. Toutefois, une analyse plus poussée de la situation a permis de déterminer les causes de cette augmentation. Il faut savoir que les tests de dépistage présentent une marge d'erreur très faible mais qui existe. L'explication la plus vraisemblable est donc qu'un détenu soit passé entre les mailles du filet de dépistage: un faux négatif aurait contaminé des membres du personnel. Une autre possibilité est qu'un détenu ait été infecté par la tuberculose après un contrôle mais que la maladie se soit développée de manière exceptionnellement rapide.

Dès que les résultats ont été connus, une réunion a été programmée avec les organisations syndicales afin de présenter les résultats des intradermos aux détenus et les observations des intradermos au personnel. Les membres du personnel positifs ont immédiatement reçu les soins appropriés. Cette réunion a également permis de présenter aux représentants du personnel des pistes envisageables pour encore améliorer le dépistage.

Les organisations syndicales se sont déclarées satisfaites des mesures actuelles et des points qui ont été abordés pour le futur. Comme déjà énoncé, ce type de dépistage existe depuis 2000 dans tous les établissements pénitentiaires. Sur la base d'une étude et d'une interprétation scientifique des résultats des dépistages, une nouvelle procédure est en voie d'achèvement afin de l'adapter aux évolutions sur le terrain. Il est à noter que l'essentiel de cette procédure est déjà entré en vigueur dans une série d'établissements.

Je souligne par ailleurs que la Belgique fournit d'énormes efforts en cette matière. Notre pays est en effet l'un des rares pays européens à prévoir un dépistage de la tuberculose deux fois par an. Une telle fréquence permet d'agir le plus tôt possible en cas d'infection. Le cas de Lantin démontre d'ailleurs que le système de dépistage fonctionne correctement, que la situation est immédiatement évaluée et que les mesures prophylactiques peuvent être prises dans les plus brefs délais.

03.03 Christian Brotcorne (cdH): Monsieur le ministre, j'entends bien votre réponse qui concerne Lantin, aux deux premières questions qui auraient dû vous être posées, mais vous ne dites rien du cas que je soulève, celui des membres du corps de sécurité du palais de justice de Bruxelles, qui auraient aussi présenté des résultats anormaux aux tests de dépistage.

03.04 Jo Vandeuren, ministre: Ce n'était pas dans votre question.

03.05 Christian Brotcorne (cdH): Ma question porte sur les cas inquiétants de tuberculose au sein du corps de sécurité du palais de justice de Bruxelles-Capitale. Les deux premiers paragraphes de la question font référence à ce qui s'est passé à Lantin, le troisième parle du corps de sécurité de Bruxelles. M. Crucke et Mme Musin vous interrogeaient sur Lantin et moi plus particulièrement sur Bruxelles-Capitale.

03.06 Jo Vandeuren, ministre: Je vais demander qu'on vous communique la réponse par écrit.

03.07 Christian Brotcorne (cdH): Je vous remercie.

03.08 Jo Vandeuren, ministre: Monsieur Brotcorne, votre question a été ajoutée aux deux questions figurant déjà sur l'agenda. On a ajouté votre question parce qu'elle traitait apparemment du même sujet.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

04 Questions jointes de

- Mme Karine Lalieux au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la délinquance juvénile - dessaisissement" (n° 8301)

- Mme Els De Rammelaere au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le financement des centres fermés pour jeunes délinquants" (n° 8409)

04 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Karine Lalieux aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "jeugddelinquentie - onttrekking" (nr. 8301)

- mevrouw Els De Rammelaere aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de financiering van de gesloten jeugdcentra" (nr. 8409)

04.01 Els De Rammelaere (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag werd eigenlijk al begin november ingediend naar aanleiding van het protocol dat u had ondertekend met de bevoegde gemeenschapsministers over de voorziene plaatsen in Tongeren en Saint-Hubert die zouden worden voorzien om te voldoen aan de eerste noden in afwachting van de werken in Everberg en Achêne.

U bent daarover uitgebreid aan het woord geweest naar aanleiding van de toelichting van uw beleidsnota. U hebt heel duidelijk gezegd dat u wilt tegemoetkomen aan de noden van Justitie. De infrastructuur zou door

het federale niveau worden verzorgd en de heropvoeding en verzorging van de minderjarigen zou naar de Gemeenschappen gaan.

Ik had ter zake nog een kleine vraag die ik toen ben vergeten te stellen betreffende de financiering. Hebt u een raming van de kostprijs en wie zal wat betalen?

04.02 Minister **Jo Vandeurzen**: Mevrouw de voorzitter, het protocol, zoals het werd overeengekomen met mijn collega's van de drie Gemeenschappen, is een aanvulling op het bestaande protocol dat werd overeengekomen voor de oprichting van het centrum De Grubbe te Everberg van 30 april 2002 en het vervangt het aanvullend protocol van 27 april 2007. De wijzigingen hebben enkel betrekking op de aanpassing van de categorieën ten gevolge van de gewijzigde wetgeving en de noodzaak om zo spoedig mogelijk in bijkomende capaciteit te voorzien.

Op het vlak van de financiering wordt niet in een wijziging voorzien. Zoals voorheen zullen de bouwwerken voor de aanpassingen aan de bestaande centra van Tongeren, Everberg en Saint-Hubert, en voor de oprichting van het centrum te Achêne ten laste komen van de Regie der Gebouwen. De FOD Justitie staat in voor de exploitatie van de centra en zal het personeel daarvoor ter beschikking stellen volgens de reglementering en de criteria die gelden voor de exploitatie van een klassieke penitentiare inrichting.

Zoals dit vandaag al het geval is, zullen de Gemeenschappen personeelsleden aanstellen en tewerkstellen in deze centra die de taken op zich nemen die van toepassing zijn voor de begeleiding en omkadering van de personen die door de jeugdrechter naar dergelijke centra worden verwezen.

04.03 **Els De Rammelaere** (N-VA): Mijnheer de minister, dit is een perfecte aanvulling op wat al werd toegelicht naar aanleiding van de beleidsnota.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Ik zou u nu het woord willen geven voor agendapunt nr. 38. De heer Crucke is nog onder weg.

05 **Vraag van mevrouw Els De Rammelaere aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de 'contactwebsites' Netlog en Facebook" (nr. 8646)**

05 **Question de Mme Els De Rammelaere au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les réseaux sociaux sur internet Netlog et Facebook" (n° 8646)**

05.01 **Els De Rammelaere** (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, u zult het fenomeen van de contactwebsites wel kennen. Men kan een profiel aanmaken op Netlog of Facebook. Steeds vaker verschijnen daarover berichten van derden die een contactpagina opmaken op naam van doorgaans bekende Vlamingen, terwijl de betrokkenen zelf daar geen uitstaans mee hebben. Vaak weten die personen niet dat dit gebeurt, tot zij daarop attent worden gemaakt door anderen.

Dit is zeer vervelend. Er staat soms zeer belastende informatie op die sites waarvan zij niet op de hoogte zijn.

Mijn vraag hieromtrent is de volgende. Bent u op de hoogte van deze wanpraktijken? Kan er iets worden ondernomen om daar proactief in op te treden zodat dit wordt uitgesloten? Zijn er al klachten neergelegd over deze wanpraktijken?

05.02 Minister **Jo Vandeurzen**: Geachte collega, identiteitsfraude en identiteitsdiefstal zijn niet nieuw en zijn altijd al een middel geweest om bepaalde vormen van oplichting te plegen. Met de komst van het internet is het opmaken van valse profielen op onlinenetwerken en datingsites inderdaad een groeiende trend. Identiteitsfraude en identiteitsdiefstal vallen als misdrijf niet onder één noemer of onder één strafrechtelijke bepaling.

Identiteitsdiefstal kan worden gedefinieerd als elk type misdrijf dat bestaat uit het bedrieglijk verkrijgen en gebruiken van de identiteit van een andere persoon met de bedoeling fraude te plegen of andere criminele

activiteiten uit te voeren, gewoonlijk om economische winst te maken.

Het fenomeen identiteitsfraude valt onder diverse strafrechtelijke bepalingen: valsheden, gebruik van valse stukken, computerfraude en de privacywetgeving. Er moet wel worden opgemerkt dat vele activiteiten in cyberspace onder een schuilnaam plaatsvinden, zonder dat dit op zich een echte identiteitsfraude uitmaakt.

Op regelgevend vlak is de regering bezig het wettelijk kader vast te leggen dat gerechtelijke autoriteiten in staat zal stellen gemakkelijker gegevens inzake de identiteitsfraude te verkrijgen. In dit wettelijk kader wordt rekening gehouden met de Europese richtlijn 2006/24 inzake de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken en tot het wijzigen van richtlijn 2002/58.

Met het oog op de omzetting van de richtlijn is op dit moment een aanpassing van artikel 126 van de wet van 13 juni 2005 inzake de elektronische communicatie in voorbereiding. Op basis van dat artikel en de artikelen 46bis en 88bis van het Wetboek van straffordering moet er een koninklijk besluit worden opgesteld dat bepaalt welke gegevens door operatoren van elektronische communicatienetwerken moeten worden bijgehouden, alsook de voorwaarden voor die bewaring en de duur ervan.

Op basis van die twee instrumenten zullen identiteitsgegevens en verkeersgegevens op het gebied van elektronische communicatie gemakkelijker op te vragen zijn door de gerechtelijke autoriteiten, zodat niet alleen inzake identiteitsfraude maar ook voor andere computergerelateerde misdrijven de werkelijke identiteit van de daders te achterhalen zal zijn.

Het betreft hier uiteraard een reactief optreden. Om proactief op te treden en dergelijke praktijken onmogelijk te maken moet er overleg worden georganiseerd met de betrokken elektronische communicatiediensten.

Inzake eventuele neergelegde klachten wijs ik het geachte lid allereerst van artikel 23 van de privacywetgeving van 8 december 1992, dat stelt: "Bij de Kamer van volksvertegenwoordigers wordt een Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ingesteld die samengesteld is uit leden die worden aangewezen door de Kamer van volksvertegenwoordigers, onder wie de voorzitter en de ondervoorzitter."

De Privacycommissie hangt dus af van de Kamer van volksvertegenwoordigers en niet van de minister van Justitie. Het geachte lid moet haar vraag dus rechtstreeks aan de Privacycommissie stellen.

Wat de bij de diensten van het parket neergelegde klachten betreft, verzoek ik u een schriftelijke vraag in te dienen teneinde de navraag en het verdere onderzoek mogelijk te maken en eventuele cijfergegevens beschikbaar te stellen.

05.03 Els De Rammelaere (N-VA): Dank u mijnheer de minister. Kan ik een kopie krijgen van uw antwoord?

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

06 Questions jointes de

- **M. Jean-Luc Crucke** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la construction de 4 nouvelles prisons prévue par le Masterplan 2008-2012" (n° 8340)

- **Mme Sarah Smeyers** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la construction d'une nouvelle prison à Termonde" (n° 8733)

- **M. Robert Van de Velde** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'éventuel projet de construction d'une prison à Ranst" (n° 8844)

- **M. Renaat Landuyt** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'incidence de la suspension du plan d'exécution spatial sur la construction de la nouvelle prison de Termonde" (n° 8863)

- **Mme Barbara Pas** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le retard éventuel pris dans la construction d'une nouvelle prison à Termonde" (n° 8881)

06 Samengevoegde vragen van

- **de heer Jean-Luc Crucke** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele

Hervormingen over "de in het Masterplan 2008-2012 geplande bouw van 4 nieuwe gevangenissen" (nr. 8340)

- mevrouw Sarah Smeyers aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de bouw van een nieuwe gevangenis in Dendermonde" (nr. 8733)

- de heer Robert Van de Velde aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "een mogelijk geplande gevangenis te Ranst" (nr. 8844)

- de heer Renaat Landuyt aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de impact van de schorsing van het Ruimtelijk Uitvoeringsplan op de bouw van de nieuwe gevangenis in Dendermonde" (nr. 8863)

- mevrouw Barbara Pas aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de mogelijke vertraging van de oprichting van een nieuwe gevangenis in Dendermonde" (nr. 8881)

06.01 Jean-Luc Crucke (MR): Monsieur le ministre, ce sujet a déjà été abordé à plusieurs reprises et j'espère avoir aujourd'hui des informations plus complètes. Votre masterplan prévoit quatre nouveaux centres pénitenciers. Le dossier de Termonde semble progresser rapidement, le terrain ayant été acquis.

Les trois autres emplacements se situent dans les trois Régions du pays et, selon mes informations, font actuellement l'objet d'une analyse du SPF Justice mais aussi de la Régie des Bâtiments suivant des critères objectifs.

Pourriez-vous nous communiquer le détail de ces critères et nous préciser si, actuellement, ils ont permis de déterminer dans ces Régions, des sous-régions plus appropriées? Pouvez-vous aussi nous préciser si les bourgmestres de ces communes ont été contactés?

Comme je l'ai dit, ces trois emplacements en suspens se situent en Flandre, en Wallonie et à Bruxelles. L'emplacement en Flandre se localiserait dans la province d'Anvers et plusieurs terrains auraient été choisis. Un classement ou un choix parmi ces terrains a-t-il déjà été réalisé?

Pour la Wallonie, on cite deux villes, Leuze-en-Hainaut et Sambreville. Sur base des critères objectifs, une décision a-t-elle été prise? Dans la négative, existe-t-il déjà un classement?

En Région bruxelloise, c'est la commune de Watermael-Boitsfort qui a été choisie mais elle semble avoir décliné l'offre. Je me suis laissé dire que l'on pourrait abandonner le choix de la Région bruxelloise pour un deuxième emplacement en Wallonie qui pourrait satisfaire les villes de Leuze-en-Hainaut et de Sambreville. Pouvez-vous me renseigner sur ce dernier point?

Présidente: Mia De Schampelaere

Voorzitter : Mia De Schampelaere

06.02 Sarah Smeyers (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de Raad van State heeft het provinciale RUP (ruimtelijk uitvoeringsplan) dat de bouw van een nieuwe gevangenis in Dendermonde mogelijk moet maken, geschorst. Dat arrest dateert van 13 november.

Een actiecomité uit de buurt bracht het dossier voor de Raad van State, onder meer omdat de nieuwe gevangenis zou zorgen voor meer verkeersdruk en omdat er een natuurgebied verloren zou gaan. Door dit arrest komt uw hele gevangenisproject in het gedrang. Het RUP zal nu waarschijnlijk opnieuw moeten worden opgesteld, waardoor de opening van de gevangenis, die gepland was in 2011, weinig waarschijnlijk wordt. Daarom wil ik u de volgende vragen stellen.

Welke acties onderneemt u om de bouw van de nieuwe gevangenis te bespoedigen? Focust u nog altijd op Dendermonde of zijn er alternatieven? Kunt u een stand van zaken geven in de vooruitgang van uw gevangenisplan, waarin u onder meer een substantiële verhoging van de gevangenscapaciteit hebt voorzien? Kunt u mij een overzicht geven van alle lopende projecten?

06.03 Robert Van de Velde (LDD): Ten eerste, ik hoorde over Ranst spreken, als nieuwe thuishaven voor een gevangenis. Dat verbaasde mij enorm. U weet dat er daar een asielcentrum is, dat op dezelfde locatie eventueel zou worden aangepast en uitgebreid. Daarover rijzen veel vragen.

Ten tweede, er wordt in Antwerpen ook gesproken over "de konijnenweide", als locatie voor een nieuwe

gevangenis. Klopt dat? Welke locaties worden effectief in het vizier genomen? Is er voor Ranst en de Konijnenweide effectief een lopend onderzoek?

06.04 Renaat Landuyt (sp.a+VI.Pro): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag gaat, zoals aangekondigd, specifiek over de gezondheidssituatie in Dendermonde na de uitspraak van de Raad van State.

Ook ik had graag geweten wat dat betekent in de praktijk voor uw planning, die zoals u zegt op schema zit.

06.05 Barbara Pas (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, zoals hier reeds is gezegd, is in een arrest van 13 november laatstleden van de Raad van State het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan integraal geschorst. Daarin stond de oprichting van die nieuwe gevangenis in Dendermonde. Die schorsing slaat echter niet alleen op de gevangenis en het gebied er rond, maar op de hele afbakening van de het kleinstedelijk gebied Dendermonde, met alle gevolgen van dien.

Het argument was de onduidelijkheid in het plan rond de verkeersontsluiting van de nieuwe gevangenis. Door dat arrest zou de bouw van het nieuwe gevangeniscomplex veel vertraging oplopen. Die nieuwe gevangenis is nochtans dringend nodig, want in de huidige gevangenis van Dendermonde is de situatie stilaan onhoudbaar. Er zitten daar 250 gedetineerden opgesloten, terwijl er slechts plaats is voor 159.

Mijnheer de minister, mijn vragen zijn de volgende.

Ten eerste, werden er reeds acties ondernomen om die bouw van de gevangenis in Dendermonde te bespoedigen?

Ten tweede, is de timing van de Regie der Gebouwen – de gevangenis van Dendermonde zou af moeten zijn tegen eind 2012 – nog haalbaar?

Ten slotte, als u die timing wilt behouden, is de locatie in Dendermonde dan nog wel een optie?

06.06 Minister Jo Vandeurzen: Mevrouw de voorzitter, misschien in het algemeen, want ik heb er vorige week tijdens de bespreking al eens naar verwezen en heb het ook in de Senaat gezegd: wij komen nu natuurlijk in een laatste rechte lijn voor de vastlegging van de sites waarop de projecten moeten worden gerealiseerd. In onze timing is het nu de volgende weken dat de regering daaromtrent een optie zal moeten nemen. Dat betekent dat heel wat sites worden gescreend en dat daar ook contacten over zijn, ook met lokale verantwoordelijken om de ruimtelijke ordening te bekijken.

Ik hoop dat u begrijpt dat het niet mogelijk is, en dat ik dat ook niet wens te doen, om op elke site te zeggen wat er gaat gebeuren of niet gaat gebeuren. Het is net de bedoeling om een shortlist te maken en dan te kijken hoe we daar trancheren. In de juiste procedure wil dat zeggen eerst met de Regie der Gebouwen, eventueel ook met de lokale verantwoordelijken, en dan naar de regering. U mag verwachten dat ik binnen enkele weken een uitvoerige evaluatie kan maken van de stand van het masterplan met alle toeters en bellen. Het is niet mogelijk nu te zeggen of dit of dat gerucht waar is, om de eenvoudige reden dat “le tout est dans le tout”. Op voorhand al bepaalde dingen zeggen of uitsluiten, maakt een globale aanpak van het dossier niet mogelijk.

Ik versta de geruchtenstromen, de nota's die circuleren, de vragen naar punctuele antwoorden, maar ik hoop dat u ook begrijpt dat als we onze timing willen handhaven, we absoluut nood hebben aan een coherente en globale aanpak. U zult die vragen uitvoerig kunnen stellen, met alle details, met de Regie der Gebouwen, zoals ik bij de aanvang van het masterplan trouwens heb aangekondigd.

Je vais vous répondre mais je suis conscient du fait que je ne vais pas satisfaire tout le monde en parlant des endroits potentiels. Vous aurez ces réponses lorsque le gouvernement aura pris une décision, dans les semaines à venir.

Après l'approbation du masterplan par le gouvernement et en concertation avec le ministre des Finances, responsable de la Régie des Bâtiments, il a été procédé à une consultation des gouverneurs de province, de la Défense et de la SNCB sur la possibilité de faire usage d'éventuels terrains disponibles pour la construction de nouveaux établissements pénitentiaires. Plusieurs terrains ont été proposés (45) mais cela prendrait trop de temps de les énumérer.

Sous la direction de la "task force" installée auprès de la Régie des Bâtiments, un groupe de travail composé de techniciens du SPF Justice et de la Régie est chargé d'examiner tous les dossiers. Sur proposition de mon administration, des critères de sélection ont été listés, reprenant les points à prendre en considération. Il s'agit notamment du prix, de la destination urbanistique, des dimensions et formes, de la superficie, des possibilités d'extension, de la position du site (points névralgiques sur le plan géographique pour la population pénitentiaire), de l'accessibilité et de la possibilité de faciliter l'accès au terrain, des exigences quant à la sécurité des environs, de la situation du terrain (végétation, pente, présence de constructions, démolitions éventuelles), de la situation des voiries, de la situation du sol (pollution, stabilité souterraine), de l'accès aux transports publics, de la proximité judiciaire (police), de la situation des parkings, etc.

Il est évident que nous prendrons contact avec les bourgmestres concernés car ils peuvent donner une réponse à certains points énumérés ci-dessus.

En tenant compte de tous ces critères, une comparaison des terrains est en cours. Les résultats des travaux seront soumis au groupe de pilotage qui sera appelé à faire une proposition.

Les travaux du groupe de travail ne sont pas terminés. Il a effectivement déjà éliminé certains terrains et pour d'autres, des questions restent ouvertes et mes collaborateurs ont d'ailleurs demandé certaines précisions, notamment quant à la situation du sol ou à certaines directives relatives la situation urbanistique.

Je n'ai donc pas de réponse à ces questions. Aucun choix n'est définitif dans mon chef. Il me semble donc prématuré de parler de terrains retenus. Les terrains dont vous avez parlé m'intéressent évidemment, pour la simple raison qu'ils pourraient apporter une réponse à ma préoccupation de surpopulation pénitentiaire dans la région anversoise ou dans le Hainaut. Bruxelles pose également un problème car il n'est pas simple de trouver de la place dans une ville.

Si nous ne pouvons pas répondre à ce problème, faute de terrain, nous n'avancerons pas. J'espère donc que les responsables, à leur niveau et selon leurs compétences, contribueront à trouver une solution.

Le financement fera l'objet de décisions spécifiques en tenant compte de chaque terrain et de chaque dossier. Il n'y a pas encore eu de décision sur ce point.

Het project voor een penitentiare inrichting te Dendermonde is al een tijdje in voorbereiding. Dat is een beslissing die nog van de vorige regering dateert. De Raad van State heeft het provinciale RUP (ruimtelijk uitvoeringsplan) opgeschort, onder meer omdat er onduidelijkheid was over de toegangswegen. Het is in eerste instantie aan de provinciale overheid die zaak te onderzoeken. Dat onderzoek is gestart en is nog steeds bezig. De Regie der Gebouwen en de FOD Justitie zullen in nauw overleg samenwerken met de provincie. Wij gaan daarbij na of en hoe er rekening kan worden gehouden met de belangen van de omwonenden. Er zullen initiatieven worden genomen om daarover met hen gesprekken te voeren.

Het hangt ervan af welke procedure moet worden doorlopen om het RUP aan te passen. De provincie onderzoekt dit alles en het zal daarvan afhangen welk tijdspad moet worden doorlopen.

Zoals al werd toegelicht in verscheidene antwoorden is er inderdaad een aantal terreinen waarop het onderzoek lopend is. Wat Dendermonde betreft, zal veel afhangen van de vraag wat de termijnen zijn voor het herstellen van het RUP. Dat zal ook mee worden bepaald door het contact met de bevolking, dat overigens een van de volgende dagen plaatsvindt.

Het militair domein te Broechem-Ranst, waarnaar de heer Van de Velde vraagt, staat ook op de shortlist van de terreinen die in aanmerking komen. Ik heb kennis genomen van het standpunt dat door de gemeente is ingenomen. Naar aanleiding van berichten in de pers is ter zake trouwens op bepaalde plaatsen commotie ontstaan. Ik verwijs naar mijn uiteenzetting tijdens de bespreking van de begroting, waar ik wat ik in de inleiding heb gezegd ook heb benadrukt.

Kortom, er zijn nog geen definitieve beslissingen genomen. Er moet nog bijkomend onderzoek gebeuren naar de juiste ruimtelijke inkleuring, de aard van de ondergrond, de mogelijke vervuiling, de eigendomstructuren, enzovoort.

Daarom gaat het om een shortlist van terreinen die het meest beantwoorden aan de criteria waarover

vroeger al toelichting werd verstrekt. Speculatie is, meen ik, een beetje voorbarig. De commotie die op sommige plaatsen is ontstaan naar aanleiding van allerlei berichten is soms ook onterecht. Over de terreinen die voorkomen op de shortlist zijn er contacten geweest met allerlei bevoegde instanties, met inbegrip van de gemeentelijke overheden.

Bepaalde terreinen in het Brusselse en in het Antwerpse zijn onderzocht en voldeden niet, om redenen die te maken hebben met de vooropgestelde criteria. Het is niet evident, zoals ik al heb gezegd, in grote agglomeraties een terrein te vinden dat voldoet aan alle vragen, vooral de oppervlakte.

Ik heb nog geen beslissing genomen. Er wordt nog altijd gestreefd een extra gevangenis in te planten in de omgeving van Brussel en in Antwerpen. Er is daaraan immers grote nood om de toestand in de bestaande inrichtingen te verbeteren. Er wordt gewacht op voorstellen die door de bevoegde instanties zijn toegezegd. Ik heb uiteraard met een aantal van hen contacten gehad, en er zijn afspraken gemaakt.

Kortom, wij gaan de volgende weken een globale evaluatie maken en de beslissingen nemen. Dat betekent dat u dan ook een uitvoerige rapportering kunt krijgen. Hopelijk is er begrip voor dat ik ter zake eerst met de Regie en met de regering zal moeten beslissen. Dan moeten wij ook de lokale mensen daarover informeren en met hen overleg hebben voor wij die beslissing definitief kunnen maken.

06.07 Jean-Luc Crucke (MR): Madame la présidente, j'acte que les bruits sont fondés même s'ils ne peuvent être confirmés aujourd'hui.

Les critères qui ont été évoqués me semblent tout à fait pertinents, logiques et objectifs.

Pour le reste, attendons de voir. D'ailleurs, si j'ai bien compris, une réponse pourrait être donnée très rapidement.

06.08 Sarah Smeyers (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik begrijp uit uw antwoord dat u nog niet concreet kan zijn.

Tussen de regels van mijn vraag kan u lezen dat ik eerst uw antwoord heb afgewacht op de vraag of de stad Aalst een van de pistes is. Ik hoor het hier anders, maar ik mag dat vragen.

06.09 Minister Jo Vandeuren: Vragen staat vrij.

06.10 Sarah Smeyers (N-VA): U hebt vier verschillende pistes vernoemd waarover u echter niet duidelijk bent. Kan u misschien vaag iets over voornoemde pistes vertellen?

06.11 Robert Van de Velde (LDD): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, intellectueel heb ik alle respect voor uw antwoord. Emotioneel moet u echter beseffen dat het not-in-my-backyardsyndroom in een dergelijke situatie enorm zwaar doorweegt.

Mij is het vooral om het volgende te doen. Ten eerste, de amateuristische manier waarop met de lokale overheden wordt gecommuniceerd en, ten tweede, u slaagt er niet in om uw eigen minister van Financiën ervan te weerhouden in een ander Gewest rel te komen schoppen. Op die manier zorgt hij ervoor dat hier de zaken op stelten staan en dat mensen zich inderdaad zorgen moeten beginnen te maken, terwijl hij in het eigen Gewest op alle mogelijke manieren probeert om alles op een rustige manier te organiseren.

Mijn vraag is dus heel pertinent ervoor te zorgen dat op een volwassen manier met de lokale overheden wordt gecommuniceerd.

Wij zijn het erover eens dat er extra gevangenisplaatsen zullen moeten bijkomen. Ze kunnen niet in de lucht worden gebouwd. Mocht dat kunnen, zou dat fantastisch zijn. Dat gaat echter niet. Ze zullen dus ergens moeten worden ingeplant.

De kwestie is echter om het element "emotie" op een goede manier te begeleiden. U en de regering schieten op dat vlak heel zwaar te kort, met name om het gegeven op de juiste manier aan de bevolking over te brengen. Op dat punt is er dringend werk aan de winkel.

06.12 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb begrepen dat er voor Dendermonde nog niet kan worden medegedeeld hoeveel achterstand een en ander betekent.

Ik begrijp uw niet opsommen van de lijst niet. U leeft blijkbaar in een andere wereld dan de minister van Financiën, die op 13, 14 of 15 november 2008 in antwoord op een vraag van senator Taelman alle namen heeft gegeven. Het is dus geen gerucht, maar komt uit het antwoord van de minister verantwoordelijk voor de Regie der Gebouwen.

Voor Vlaanderen zijn er nog drie sites, met name twee in Antwerpen en één in Ranst. Dat zijn de drie sites die nog in aanmerking komen. Dat leren wij uit een officiële verklaring in de Senaat. Voor Wallonië zijn Sambreville en Leuze ook geen gerucht. Dat alles werd door de verantwoordelijke minister voor de Regie der Gebouwen verklaard. Voor Brussel is er geen site.

Dat was zijn standpunt dat hij niet als een gerucht omschreef, maar als het standpunt van de minister. Wij weten dat, wanneer hij iets verklaart, zijn woorden nooit onschuldig zijn. Hij trekt ze ook zelden in. Dat is het minste wat wij over bedoelde minister kunnen zeggen.

U leeft echter in een droomwereld. U zal ooit wakker worden en zien tussen welke vrienden u functioneert.

06.13 **Barbara Pas** (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. De geruchten zoals u het noemt, zijn helaas gegrond. Het arrest van de Raad van State is geen gerucht en heeft negatieve gevolgen voor de bouw van een nieuwe gevangenis in Dendermonde. Ik hoop dat hiermee de piste Dendermonde niet onmiddellijk wordt afgeschreven, want het is en blijft het hart van een van de grootste gerechtelijke arrondissementen in dit land. De huidige gevangenis zorgt daar ook voor veel lokale werkgelegenheid.

Het probleem is de toegangsweg in die Boonwijk. Ik herinner mij dat onze voormalige burgemeester De Batselier de gemeenteraad indertijd heeft overgehaald om de locatie Boonwijk te steunen met als belofte dat er een ontsluiting zou komen via een nieuwe Denderbrug, wat de problemen zou oplossen. Ondertussen is men blijkbaar van die piste afgestapt omdat het financieel niet haalbaar zou zijn. Ik hoop alleszins dat die piste opnieuw zal worden bekeken. Het is en blijft immers belangrijk dat de nieuwe gevangenis er dringend komt.

Ik kijk uit naar de uitvoerige evaluatie van het masterplan. Wij zullen er dan zeker op terugkomen.

06.14 Minister **Jo Vandeuren**: Ik moet u toch zeggen dat ik met deze discussie die natuurlijk terecht veel mensen lokaal beroert, een heel eigenaardige ervaring heb. In de meeste gevallen, in tegenstelling tot wat de heer Van de Velde zegt, word ik bevestigd en wordt bij mij gelobbyd om alstublieft een gevangenis in de omgeving te kunnen krijgen.

Ik herinner mij de tijd in Limburg toen er sprake was van een nieuwe gevangenis in Hasselt. Toen werd er tot het bittere einde gestreden tussen Hasselt en Genk om te weten wie de gevangenis mocht hebben. In tegenstelling tot de perceptie of het spontane gevoel van de mensen dat een gevangenis een risico is, staat een gevangenis garant voor stabiliteit en jobs van bepaalde kwalificaties. Ik krijg vragen uit alle hoeken van België om alstublieft een gevangenis te mogen bouwen op het grondgebied van gemeente x of y.

Er zijn natuurlijk sites die objectief gezien niet geschikt zijn voor een gevangenis en waar men terecht zegt dat het geen locatie is voor een gevangenis. Ik moet u wel zeggen dat het niet zo is dat iedereen een nimby-syndroom heeft als het over gevangenissen gaat. Dat is helemaal niet waar. Dat hangt af van de situatie en het inzicht in de betekenis op sociaaleconomisch vlak enzovoort.

Ik vind het belangrijk om dit nogmaals te onderstrepen. Ik begrijp dat mensen zeggen dat sommige sites echt ongeschikt zijn, maar het is niet zo dat wij nu schrik moeten hebben dat niemand een gevangenis wil. Er worden mij genoeg plaatsen aangewezen tegen een redelijke prijs in een blauwe zone. Er zijn dus plaatsen genoeg, de vraag is alleen of ze goed zijn gelegen en of ze voldoen aan de criteria die ik heb opgesomd.

Wat Dendermonde betreft, uiteraard wordt daarin nogal wat geïnvesteerd. Wij moeten snel zien hoe de procedure kan worden hernomen. Het is evident dat wij daarin vrij ver gevorderd zijn. Ik zeg echter ook eerlijk dat de timing waarbinnen wij tot de realisatie van het masterplan moeten kunnen overgaan essentieel

is.

Vanuit mijn invalshoek als minister van Justitie moet ik dat de publieke opinie ook duidelijk zeggen, zoals de heer Van de Velde trouwens heeft gezegd. We kunnen allerlei beschouwingen maken maar er moeten wel gevangenissen bijkomen. Ik kan ze niet in de lucht zetten. Als men denkt dat men een procedure moet instellen is dat geen probleem. We moeten ons uiteraard aan de regels houden. Ik ga echter uiteraard wel doorgaan met de implementatie.

We zoeken hoe dit kan worden opgelost maar ik wil er geen misverstand over laten bestaan dat iedereen moet beseffen dat gevangenissen bouwen een absolute prioriteit moet zijn. Het is evident dat de regels daarvoor moeten worden gerespecteerd. We gaan ook zoeken hoe het masterplan kan worden geactualiseerd, met de doelstellingen die zijn overeengekomen. Dat zal binnen enkele weken ook door u kunnen worden bekeken.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

07 **Question de Mme Carine Lecomte au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le montant alloué pour la 'journée d'entretien' d'un détenu" (n° 8341)**

07 **Vraag van mevrouw Carine Lecomte aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het bedrag toegekend voor de 'ligdag' van een gevangene" (nr. 8341)**

07.01 **Carine Lecomte** (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, dans son rapport annuel publié en octobre 2008, la section belge de l'Observatoire international des prisons indique qu'un détenu coûte 122 euros par jour. La part consacrée à ce qui est appelé la part d'entretien d'un détenu, en ce qu'elle concerne la totalité des besoins alimentaires, c'est-à-dire le déjeuner, le dîner et le souper, et telle qu'elle m'a été confirmée lors de ma visite de la prison d'Arlon au mois d'août de cette année, est de 3,4967 euros. À titre de comparaison, l'administration octroyait un montant de 105 francs en 1988, 125 francs à partir de 1992.

Le comptable et le technicien de cuisine de cet établissement pénitentiaire estiment que, pour conserver les standards de réalisation des repas, il est impossible de travailler sérieusement en-deçà de 4 euros et qu'en outre, cette somme ne permettrait en aucun cas d'améliorer la qualité de la nourriture servie. Il est vrai que la loi pénitentiaire, en son article 42, aborde la question sous sa seule composante quantitative, en stipulant que les détenus doivent recevoir une nourriture en quantité suffisante. Aucune référence n'est faite à la qualité, en termes de diversité et d'équilibre.

Monsieur le ministre, la population carcérale est globalement une population jeune. Un manque de nourriture, un régime alimentaire peu équilibré entraînent des tensions qui n'épargnent personne, ni les agents pénitentiaires en particulier, ni les autres intervenants en général. Au vu de l'augmentation exponentielle du prix des denrées alimentaires, pouvoir continuer à confectionner trois repas par jour avec le montant alloué relèvera très vite de la gageure.

Vous vous êtes engagé à garantir une politique de détention humaine dans nos établissements. S'atteler aux problèmes de sous-alimentation, de carence alimentaire et d'insuffisance de nourriture doit par conséquent entrer dans votre champ d'action.

Envisagez-vous de réévaluer ce poste?

07.02 **Jo Vandeurzen**, ministre: Chère collègue, vous vous interrogez sur l'évaluation du coût de la fourniture des détenus. Il s'agit de coûts qui font partie de l'allocation de base 51.11.1231, intitulée "nourriture et entretien des détenus".

En 2006, il s'agissait de 13,446 millions d'euros; en 2007, de 16,381 millions d'euros et en 2008, de 16,478 millions d'euros. La partie nourriture est en 2008 de 12,585 millions. Ces montants sont estimés en fonction de la population carcérale attendue et d'un montant forfaitaire journalier, dit la journée d'entretien. Ces montants sont indexés chaque année.

Il faut noter qu'il ne s'agit que des montants pour l'acquisition des produits de base. Les repas sont dans la

plupart des cas préparés en interne. Ce coût ne comporte ni les frais de personnel, ni les frais de fonctionnement ni les frais d'équipement. Ce n'est que dans des cas exceptionnels qu'il y a des coûts supplémentaires. Ainsi, en 2008, à la suite de travaux de rénovation des cuisines, un montant supplémentaire de 420.000 euros et un autre montant de 229.000 euros ont été alloués pour l'appel à divers services de catering pendant six mois à Bruges et pendant cinq jours à Forest.

Réévaluer le poste en question pose aussi la question de la représentativité de l'indice appliqué. Or en principe, il s'agit du même indice des prix que celui qui est d'application pour toute la population belge.

Enfin, toute réévaluation de ces coûts nécessite une réévaluation de l'ensemble des coûts journaliers des détenus par prison.

07.03 Carine Lecomte (MR): Monsieur le ministre, je vous entends bien. Il est vrai que ces chiffres nous donnent le tournis. Il n'en reste pas moins que si les chiffres que j'ai cités ne concernent que les denrées alimentaires elles-mêmes, c'est tout de même très peu pour confectionner trois repas par jour.

J'ai pris avec moi une série de menus de la prison d'Arlon qui se déclinent de la façon suivante. Sur trois repas, vous avez deux repas constitués de pain et de café. On peut quand même estimer que ce ne sont pas des repas équilibrés, ni en qualité ni en quantité.

Cela étant, à titre de comparaison, je voudrais vous dire qu'en France, dans la prison de Montmédy, on consacre à la journée du détenu, 4 euros. Au Luxembourg, on y consacre environ 7 euros, sur une échelle de trois ans.

Cela donne à réfléchir.

En tout cas, chez nous, je peux vous garantir que c'est insuffisant.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

08 Questions jointes de

- **M. Georges Gilkinet** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la constitution de fichiers d'adresses à des fins de publicité électorale" (n° 8349)

- **M. Peter Logghe** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "une infraction commise à la loi sur la protection de la vie privée" (n° 8375)

- **Mme Carine Lecomte** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les pratiques d'un parti politique en vue de la campagne électorale" (n° 8793)

08 Samengevoegde vragen van

- **de heer Georges Gilkinet** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het aanleggen van adresbestanden voor electorale doeleinden" (nr. 8349)

- **de heer Peter Logghe** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de overtreding van de wet op de privacy" (nr. 8375)

- **mevrouw Carine Lecomte** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de praktijken van een politieke partij met het oog op de verkiezingscampagne" (nr. 8793)

08.01 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): Madame la présidente, monsieur le ministre, le journal "Le Soir" du 4 novembre dévoilait les pratiques de la fédération luxembourgeoise d'un parti politique appelant ses membres à lui transmettre, je cite: "le maximum de numéros de gsm et/ou d'adresses mail parmi votre famille, vos amis, vos connaissances domiciliées en province du Luxembourg, dans le cadre des activités sportives, de travail, etc." Le message se poursuit comme suit: "tant le message que l'origine du message envoyé seront intraquables. Vous pouvez dès lors nous communiquer les renseignements sollicités sans aucune crainte." Ce courrier porte la signature d'un député et d'un ministre wallon.

Il s'agit, à mes yeux, d'une tentative délibérée d'infraction à la loi sur la protection de la vie privée et des règles sur la constitution et l'utilisation des fichiers.

Nul n'est censé ignorer la loi, surtout s'il est mandataire public. Pourtant, le ministre wallon signataire

argumente de sa bonne foi, précisant que les données n'ont pas encore été utilisées et promet – je cite l'article de presse – "de se conformer à la règle s'il devait être établi que la méthode de collecte décrite plus haut pose problème." Il est manifeste qu'il existe un déficit de connaissance de la loi dans le chef de ce mandataire.

Monsieur le ministre, pouvez-vous rappeler les règles générales en matière de constitution et d'utilisation de fichiers? Pouvez-vous confirmer que la démarche entreprise par cette fédération politique est totalement en contradiction avec ces règles? Quelles sont les sanctions prévues a priori ou a posteriori par rapport à ce genre de pratique? Comptez-vous entreprendre une démarche spécifique envers ces mandataires politiques pour leur rappeler leurs obligations et le cadre légal en matière de constitution et de gestion de fichiers?

Je vous remercie d'avance pour votre réponse que je transmettrai, le cas échéant, aux intéressés.

08.02 Peter Logghe (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de kern van de zaak werd reeds aardig samengevat door collega Gilkinet. De wet op de bescherming van het privéleven beschermt elke burger ervoor dat gegevens van persoonlijke aard niet worden gebruikt voor andere doeleinden dan degene waarvoor ze werden verzameld. Iedereen is gelijk voor de wet.

Het voorval met de Luxemburgse PS doet echter toch wel vragen rijzen. Er werd inderdaad gevraagd om zoveel mogelijk gsm-nummers en e-mailadressen te verzamelen. Verder werd er verzekerd dat niet zou kunnen worden achterhaald aan wie de PS-federatie de gegevens zou hebben verkregen.

Mijnheer de minister, de leiding van de PS-federatie, waaronder een Waals minister, verdedigt zich met het argument dat er geen intentie bestond kwaad te doen. Dat zou er nog aan mankeren.

De commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levensfeer noemt dit een zeer bedenkelijke praktijk.

Wij vragen ons toch af hoe dit verder zal worden aangepakt met betrekking tot een partij die in deze regering zit en die een voorbeeldfunctie heeft.

Mijnheer de minister, u bent ongetwijfeld op de hoogte van deze praktijk. Wat is het standpunt van de regering in deze?

Werd er ondertussen klacht neergelegd?

Worden er door de regering maatregelen afgekondigd?

Er valt te verwachten dat in de aanloop naar de verkiezingen van volgend jaar nog wel vaker dingen in deze aard zullen gebeuren. Wat niet wordt bestraft bij de ene partij, kan men moeilijk gaan bestraffen bij een andere partij. Worden er maatregelen afgekondigd om dit soort van praktijken in de toekomst te vermijden en onmogelijk te maken?

08.03 Carine Lecomte (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, ma question porte également sur l'article paru dans le journal "Le Soir" du 4 novembre dernier. Cet article évoque les méthodes, qualifiées de "douteuses" par la Commission de la protection de la vie privée, d'un parti politique luxembourgeois en vue de collecter des données à caractère personnel dans le cadre de la prochaine campagne électorale.

Il ressort clairement des faits relatés que les auteurs du fameux courrier n'ignorent rien de certains prescrits de la loi sur la protection de la vie privée, notamment le principe fondamental selon lequel les données sont collectées pour des finalités déterminées, explicites et légitimes et ne peuvent pas être traitées ultérieurement de manière incompatible avec ces finalités.

Pourquoi, sinon, assurer et rassurer les militants qui se livreraient à cet exercice, qui consiste à fournir nombre de numéros de gsm ou autres adresses e-mail de leurs connaissances, d'un total anonymat, d'une complète impunité! Il est bien clair que la finalité électoraliste derrière la demande de données ne devait pas être dévoilée. Il était évident que la fédération socialiste entendait utiliser des données collectées à d'autres fins que celles initialement consenties.

De plus, cette assurance d'anonymat me rend quelque peu suspicieuse quant à la prétendue non-utilisation

de ce courrier. Si l'intraçabilité des mails des militants pouvait être garantie, pourquoi pas celle du courrier initial de la fédération socialiste?

Monsieur le ministre, estimez-vous, comme moi, qu'il semble y avoir une violation ou une intention de violation de la loi de 1992? La loi sur la protection de la vie privée permet-elle de sanctionner la seule constitution de listes, établies en violation du droit de la personne concernée de connaître le traitement qui sera donné aux informations personnelles qu'elle fournit, en dehors de tout traitement ou utilisation de ces données? Si non, ne pensez-vous pas qu'il faudrait se pencher sur la question? Enfin, une enquête a-t-elle été ouverte dans ce dossier?

08.04 Jo Vandeurzen, ministre: Madame la présidente, chers collègues, il ne m'appartient pas de me prononcer sur la véracité des faits rapportés par l'honorable membre. Je me bornerai dès lors à rappeler la législation applicable en la matière.

La loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel dispose qu'une collecte de données est légitime lorsqu'elle est nécessaire à la réalisation de l'intérêt légitime poursuivi par le responsable du traitement. Lorsqu'il y a collecte de données à caractère personnel, les personnes concernées disposent d'un droit à l'information. Ainsi, comme les données n'ont pas été obtenues auprès de la personne concernée, le responsable du traitement doit, dès l'enregistrement des données, fournir à la personne concernée au moins les informations suivantes (article 9): le nom et l'adresse du responsable du traitement et, le cas échéant, de son représentant, les finalités du traitement, l'existence d'un droit de s'opposer sur demande et gratuitement au traitement des données à caractère personnel la concernant. Le responsable du traitement doit également envisager des fins de marketing direct, les catégories de données concernées, les destinataires ou les catégories de destinataires ainsi que l'existence d'un droit d'accès et de rectification des données la concernant.

Le non-respect de cette obligation entraîne l'application d'une sanction pénale (article 39) pour ce qui est de la contradiction ou non de la démarche par rapport aux règles édictées par la loi, rappelant que l'interprétation des lois relève des cours et tribunaux de l'ordre judiciaire.

Pour le surplus, il appartient à tout intéressé de porter plainte auprès des cours et tribunaux ainsi qu'auprès de la Commission de la protection de la vie privée. Si l'honorable membre a encore des questions à ce sujet, il peut s'adresser à la Commission de la protection de la vie privée qui, depuis 2003, est rattachée à la Chambre.

Ik heb uiteraard de krantenartikels gelezen over dit onderwerp in Le Soir, maar het komt mij niet toe te oordelen over het waarheidsgehalte van de door u gerapporteerde feiten.

De wet van 8 december 1992, betreffende de bescherming van de persoonlijke gegevens, wat betreft de behandeling van de persoonlijke gegevens, is in werking sedert 1992.

Het is een omzetting van een Europese richtlijn en het komt niet toe aan de regering om die Europese wet te wijzigen. Art 37-43 van de wet, voorzien in het strafrecht voor sancties bij inbreuken, stelt dat het de betrokken personen toekomt klacht meer te leggen bij hoven en rechtbanken en dat het aan hen is de inbreuken op de wet te sanctioneren.

Wat de vragen betreft om te weten of er een klacht wordt ingediend bij de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer, herinner ik u eraan dat deze commissie werd ingesteld in de schoot van de Kamer en dat het u vrijstaat om deze commissie rechtstreeks te ondervragen.

En ce qui concerne la troisième question, il ne m'appartient pas de me prononcer sur la violation ou l'intention de violation de la loi de 1992. En effet, l'interprétation de cette loi relève de la compétence de la Commission de la protection de la vie privée ainsi que des cours et tribunaux de l'ordre judiciaire.

L'article 39 de la loi vie privée permet de sanctionner pénalement le non-respect de certaines obligations contenues dans cette même loi. L'honorable membre peut s'adresser directement à la Commission pour la protection de la vie privée qui est compétente pour toutes ces questions et qui est installée auprès de la Chambre.

Pour le reste, je renvoie à ma réponse à la question de M. Gilkinet.

08.05 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): Monsieur le ministre, vous semblez remettre en question la véracité des faits. Même les deux intéressés, un ministre et un parlementaire wallons, ne s'en cachaient pas, ni au Parlement wallon, ni devant la télévision régionale luxembourgeoise, ni dans la presse. Or, j'ai bien entendu votre explication en la matière, il y a une volonté manifeste, délibérée et consciente de ne pas respecter la loi. Je pense que c'est très grave de la part d'un mandataire public, même s'il y a des faits plus graves que celui-là. En toute circonstance, nous sommes les premiers à devoir respecter la loi et à devoir montrer l'exemple. Je pense que s'il y a de plus en plus de rejet du politique par les citoyens, c'est à cause d'attitudes de ce genre.

Comme je vous l'ai dit à la fin de ma question, je ne manquerai pas de communiquer votre réponse aux intéressés. Peut-être y gagneront-ils en connaissance? Encore que, je pense qu'ils savaient très bien que ce qu'ils faisaient était illégal. C'est assez explicite dans les extraits que j'ai cités tout à l'heure.

08.06 Peter Logghe (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ingaand op de repliek van collega Gilkinet, vragen wij niet dat u zich in de plaats stelt van de rechtbank. Wij weten ook wel dat het aan haar is, en aan haar alleen, om te beslissen over eventuele klachten. U kan evenwel niet ontkennen dat het gaat om een partij die in de regering zit en dat daar toch wel een modelfunctie van uitgaat. Als er sprake is van een groeiende kloof tussen de burger en de politiek, heeft dat voor een stuk te maken met dat soort zaken.

Ik versta ook dat er waarschijnlijk voldoende spanningen in de regering zijn, om er dit soort spanning nog eens bovenop te doen. Ik zal mij in ieder geval in verbinding stellen met de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levensfeer om eens na te gaan wat daar eventueel uit de bus komt.

08.07 Carine Lecomte (MR): Madame la présidente, je suivrai le conseil de M. le ministre et en ma qualité de citoyenne, je porterai plainte auprès de la Commission de la protection de la vie privée.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

09 Questions jointes de

- **M. Jean-Luc Crucke** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le dossier de match truqué en 2ème division au parquet fédéral" (n° 8389)

- **M. Georges Gilkinet** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les mesures prises pour lutter contre les paris sportifs truqués" (n° 8408)

09 Samengevoegde vragen van

- **de heer Jean-Luc Crucke** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het dossier bij het federaal parket over de vervalste wedstrijd uit de tweede voetbalklasse" (nr. 8389)

- **de heer Georges Gilkinet** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de genomen maatregelen om de vervalste weddenschappen in de sport te bestrijden" (nr. 8408)

09.01 Jean-Luc Crucke (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, le groupe "Sud Presse" annonçait, le 4 novembre dernier, que deux personnes asiatiques domiciliées en Belgique et en contact avec des parieurs de Hong Kong, avaient été interpellées lors du match de football de division 2 Olympic-Liège. On connaît évidemment l'affaire Zheyun Ye pendante. Mais ce qui m'est apparu plus incompréhensible par la suite, c'est que le parquet de Charleroi, interpellé à ce sujet, signale ne pas être compétent en la matière et de nous renvoyer au parquet fédéral. Or, la porte-parole du parquet fédéral précise qu'aucun dossier de ce genre n'est ouvert. Qu'en est-il? Un dossier existe-t-il? Une instruction judiciaire relative à des matchs de football truqués en division 2 est-elle en cours? Quelle est l'origine de la plainte? Y a-t-il un lien potentiel avec l'affaire Zheyun Ye?

09.02 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): Madame la présidente, des arrestations se sont produites dans les tribunes du club de foot de l'Olympic de Charleroi début novembre. Deux citoyens chinois étaient en contact direct par téléphone avec des parieurs dans leur pays et le match s'est terminé sur un score assez étonnant qui peut nourrir tous les fantasmes.

Il semble, d'après les témoignages des journalistes sportifs, que ce n'était pas la première fois que l'on constatait la présence de personnalités chinoises dans les matchs de division 2. Ce n'est pas la première affaire en la matière - je vous rappelle les sommes anormalement hautes pariées sur certains matchs, dont le fameux Anderlecht-St-Trond -, ni le seul sport concerné. Je vous avais déjà interrogé sur le sujet en mai dernier.

La fraude aux paris sportifs, quel que soit le sport, est un phénomène nouveau, qu'il convient de prendre à bras-le-corps. Je me demande si c'est effectivement le cas aujourd'hui, car les indications données par les porte-parole de la Justice à la suite de ces affaires étaient assez vagues. Les juridictions sportives s'en inquiètent, mais la justice de ce pays devrait en faire autant. En effet, derrière ces paris truqués, on peut soupçonner des affaires de blanchiment d'argent, même si cela se joue au plan international.

Monsieur le ministre, qu'en est-il de cette affaire? Des suites y ont-elles été réservées? Existe-t-il une cellule d'enquête spécifique mise en place à la suite de ces différentes affaires relatives à des paris sportifs truqués? La lutte contre les paris sportifs truqués fait-elle partie de vos priorités? Quels sont les moyens dégagés dans ce but? Cette question sera-t-elle abordée lors des réunions des ministres européens de la Justice? Pouvez-vous vous engager concrètement à l'inscrire à l'ordre du jour?

09.03 Jo Vandeurzen, ministre: Madame la présidente, chers collègues, une information portant sur les faits a été ouverte au parquet de Charleroi. À cet égard, le procureur du Roi a rapporté qu'en date du 2 novembre 2008, à l'occasion de la rencontre de football opposant l'Olympic de Charleroi au RC Liège, l'attention des membres de la cellule football de la police locale avait été attirée par un sujet d'origine asiatique au niveau des tribunes d'honneur au pied des business seats. Les policiers avaient remarqué que l'intéressé était assis, observait la pelouse et semblait être en conversation téléphonique. Pour ce faire, il portait une oreillette partiellement recouverte par une écharpe.

L'observation a permis de déterminer que le dialogue avec son ou ses interlocuteurs était permanent durant la première mi-temps. Pendant le match, les policiers ont décidé d'interpeller l'individu qui s'est identifié comme un Chinois sans profession, domicilié à Liège. Un peu plus tard, l'attention du policier fut retenue par un autre individu de type asiatique qui, comme le précédent, semblait affairé au gsm.

Lors de l'audition de la première personne, cette dernière a reconnu avoir donné le résumé des phases du jeu du match par téléphone et avoir fait état d'éléments particuliers comme les buts, les penalties, les cartons rouges, etc.

Entre parenthèses, s'il y a deux ans, on m'avait dit que je ferais un rapport au sujet d'un match de football opposant le RC Liège et l'Olympic de Charleroi, je ne l'aurais jamais cru!

Cela dit, le procureur du Roi se concertera encore avec le procureur fédéral concernant l'examen du dossier et les éventuels liens avec d'autres dossiers. En outre, aucune cellule judiciaire spécifique n'a été créée pour suivre cette matière. Ces dossiers sont toutefois suivis par le parquet fédéral.

Par ailleurs, aucune indication spécifique ne permet de dire qu'il s'agit effectivement d'une nouvelle affaire de corruption ou de matchs truqués. La suite de l'enquête devrait le démontrer. S'il s'avérait qu'il s'agit d'une nouvelle affaire, il conviendrait de réagir en temps opportun.

Enfin, s'il devait s'agir d'un problème européen transfrontalier, des suites seront données au niveau européen afin de pouvoir proposer une approche européenne intégrée. J'insiste toutefois sur le fait qu'il n'existe, à l'heure actuelle, aucune indication en ce sens.

09.04 Jean-Luc Crucke (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse. Vous avez dit qu'une information était ouverte au parquet de Charleroi. Permettez-moi de vous dire que j'estime dommage que le parquet ne l'ait pas fait savoir clairement à la presse. En effet, ce genre de procédé peut contribuer à augmenter la suspicion et le doute.

Il est vrai que, comme vous l'avez rappelé, monsieur le ministre, la présomption d'innocence est un droit. Mais il existe quand même des hasards – si l'on peut appeler cela des hasards – qui commencent à peser lourd dans les dossiers et des comportements qui interpellent.

09.05 Jo Vandeurzen, ministre: Qu'entendez-vous par "hasards"?

09.06 Jean-Luc Crucke (MR): C'est votre description des faits!

Pour ma part, je demande que ce genre de dossier ne soit pas laissé de côté.

On ne floue pas uniquement les personnes qui ne voient pas le match, on bafoue aussi les règles d'un sport qui devient une magouille permanente. On finira par se détourner du football alors que ce sport apporte beaucoup de plaisirs.

09.07 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): Monsieur le ministre, qu'un journaliste sportif francophone ou néerlandophone commente avec plus ou moins d'entrain un match de football de deuxième division ne doit pas nous inquiéter. Cependant, il n'en est pas de même si deux citoyens d'origine asiatique commentent ce même match dont l'intérêt est limité pour un public localisé à plusieurs milliers de kilomètres. Ce n'est pas la première fois que l'on assiste à de tels procédés.

On dira qu'il existe des faits plus graves en matière de justice, comme la violence envers les femmes, le terrorisme ou le problème carcéral. Cependant, le cas qui nous occupe ne me semble pas anodin. En effet, nous assistons à une accumulation de faits et d'indices qui devrait nous inquiéter et nous mener à demander à la justice à s'y intéresser. De plus, derrière ces paris sportifs truqués se cache la fraude qu'est le blanchiment d'argent.

Je vous demanderai donc d'être attentif à ce problème afin de ne pas causer encore plus de préjudices à un sport qui attire de nombreux jeunes et moins jeunes.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 Vraag van de heer Raf Terwingen aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het oprollen van een internationale drugsbende door de samenwerking tussen de politiediensten en de parketten van Breda en Turnhout" (nr. 8413)

10 Question de M. Raf Terwingen au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le démantèlement d'une bande internationale de trafiquants de drogues grâce à la collaboration des services de police avec les parquets de Breda et de Turnhout" (n° 8413)

10.01 Raf Terwingen (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, deze vraag is ondertussen misschien een beetje achterhaald. Ik had ze ingediend naar aanleiding van een persbericht dat op vijf november was verschenen. Het gaat over een internationale drugsbende die werd opgerold door de samenwerking van de parketten van Breda en Turnhout.

Er zouden in totaal 23 mensen zijn opgepakt, waarvan vijf in ons land. Er zouden ook 12 cannabisplantages zijn aangetroffen en ontmanteld. Er zouden ook belangrijke vermogensvoordelen in beslag zijn genomen. Ik herinner mij de tv-beelden. Er zouden allerlei luxesportwagens en dergelijke in beslag zijn genomen. De nummer twee van de kwestieuze bende zou een Belg zijn. Ons land zou om zijn uitlevering hebben gevraagd.

Mijnheer de minister, ik heb de volgende vragen.

Kunt u bevestigen dat Nederland om de uitlevering van de bewuste persoon heeft verzocht? Kunt u toelichten waarom er reeds zo snel om zijn uitlevering werd verzocht? Is er dienaangaande eventueel een samenhang met Belgische drugsdossiers? Werd om die reden om een snelle uitlevering verzocht? Kunt u enige toelichting geven omtrent de succesvolle samenwerking tussen de Nederlandse en Belgische politie- en justitiediensten in dit dossier?

10.02 Minister Jo Vandeurzen: Geachte collega, het principe van de scheiding der machten en het geheim van het onderzoek laten mij niet toe om een antwoord te verschaffen op twee eerste vragen die u stelde. Zij raken de inhoud van het strafdossier en het strafonderzoek.

Wat uw laatste vraag betreft, kan ik u meedelen dat dit onderzoek een onderzoek van het federaal parket is. Het is bekend dat de strijd tegen rondtrekkende dadergroepen al geruime tijd een beleidsprioriteit is van het federaal parket. De voorbije jaren is er dan ook veel aandacht en veel onderzoekscapaciteit daarnaartoe gegaan.

Een tweede beleidsprioriteit is de strijd tegen de internationale drugshandel. Het is de bedoeling van de federale procureur om deze strijd voortaan op een meer intensieve manier te voeren. U kunt ook uit de algemene beleidsnota afleiden dat dit voor ons uiteraard een prioriteit is.

Binnen het federaal parket wordt er trouwens gewerkt aan een zeer concreet actieplan in de strijd tegen de internationale drugshandel. Dit actieplan, dat zal worden voorgelegd aan het College van procureurs-generaal, is opgebouwd rond drie assen: de clandestiene labo's inzake synthetische drugs, de belangrijke heroïne- en cocaïnehandel, gelinkt aan de producerende landen, en de bedrijfsmatige cannabisteelt.

Zoals ik ook in mijn beleidsnota heb uiteengezet, is dat een deel van een nationaal drugsplan.

De interventie van 4 november 2008, gericht op de grootschalige cannabisteelt, past dus volledig in het kader van het actieplan, dat in ontwerp is. De federale procureur deelde mij mee zeer verheugd te zijn met de uitstekende samenwerking met het parket van Turnhout en met het parket van Breda. In dit dossier kwam inderdaad een samenwerking over de grenzen heen, eigenlijk moet ik bijna zeggen zonder grenzen, tot stand.

De wijze waarop de Belgische en Nederlandse gerechtelijke en politionele autoriteiten de handen in elkaar hebben geslagen, kan alleen maar tot voorbeeld strekken. In gezamenlijk overleg werd beslist om tegen een internationale organisatie, die zowel in Nederland als in België actief was, langs beide zijden van de grens een strafonderzoek te voeren, om vervolgens samen op hetzelfde ogenblik te interveniëren.

Op die manier werd aan de georganiseerde internationale drugshandel een belangrijke klap toegebracht. Deze klap beperkte zich niet tot de kleine uitvoerders. Men kon ook succesvol optreden tegen de mannen achter de schermen, de opdrachtgevers en zij die grof geld winnen met deze drugshandel.

Ik kan mij uiteraard alleen verheugen over de internationale samenwerking die tot dit resultaat heeft geleid. Ik meen dat er verder moet worden geïnvesteerd in het gestructureerd overleg dat reeds volop en op verschillende niveaus in de grensregio's aanwezig is. Ik denk bijvoorbeeld aan de Euregio, die u goed kent. Ik hoop tegelijkertijd dat nog meer dergelijke concrete onderzoeken door lokale parketten en door het federale parket kunnen worden opgestart en tot een goed einde kunnen worden gebracht.

Tot slot wil ik toch even zeggen dat ik blij ben dat u daar een vraag over stelt en er aandacht voor vraagt. Dit is een prototype van hoe in de toekomst de samenwerking inzake de prioriteiten van het Nationaal Veiligheidsplan inzake drughandelbestrijding zal worden georganiseerd.

U zult zien – in het rapport van de heren De Ruyver en Fijnaut zult u aanbevelingen ter zake terugvinden – dat er een aantal grensparketten bestaat – dat is niet alleen zo in het noorden van het land maar ook in het zuiden van het land – waar wij een geëigende benadering tot stand zullen brengen voor het aanpakken van overlastfenomenen, drugrunners, drugtoerisme, enzovoort. Daarvoor bestaat al een rondzendbrief, maar wij gaan dat nog beter organiseren zodat er een snellere respons kan komen op de vaststellingen die de politie doet.

Dat gaan wij combineren met een federaal parket dat ook in de diepte meehelpt, en investeringen doet in de andere landen waar de knowhow van het federaal parket en de samenwerkingsverbanden die het federaal parket heeft met parketten uit andere landen een voordeel kan bieden.

De bedoeling moet immers zijn – dat is hier mooi geïllustreerd – dat men niet alleen de kleine garnalen aanhoudt maar dat men ook diepte-investeringen kan doen. Een van de aanbevelingen van het rapport-De Ruyver-Fijnaut is dat zij er zouden moeten in slagen om, wanneer informatie wordt verzameld naar aanleiding van een lokale actie, dat de zonale politie en het lokale of arrondissementale parket die informatie benutten, en dat dan ook de opvolgende diepteonderzoeken aan de andere kant van de grens ook effectief gebeuren.

De samenwerking tussen het federale parket en het landelijk parket in Nederland – het

FedLandsamenwerkingsverband – heeft dus mooi gewerkt. U mag dus verwachten dat in de toekomst dit soort modellen ook zal worden gebruikt in andere grensstreken, met name in de Euregio, waar het evident is dat wij zullen ingaan op een aantal belangrijke aanbevelingen van het rapport De Ruyver-Fijnaut.

10.03 Raf Terwingen (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik deel uw mening. De vraag is gesteld in tempore non suspecto, toen het rapport van de heren Fijnaut en De Ruyver nog niet bekend was. Het beantwoordt inderdaad aan de aanbevelingen die daarin staan.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

11 Question de M. Georges Gilkinet au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les saisie et cession sur salaire: révision des barèmes" (n° 8493)

11 Vraag van de heer Georges Gilkinet aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "loonbeslag en -overdracht: herziening van de barema's" (nr. 8493)

11.01 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): Madame la présidente, monsieur le ministre, le surendettement est le quotidien de nombreux citoyens. Sur les presque 8 millions de contrats de crédit en cours aujourd'hui, 491.009 étaient défaillants au 30 juin 2008.

Des accidents de parcours, une perte d'emploi, un problème de santé ou des difficultés à gérer peuvent conduire à des situations où le remboursement devient impossible et peut donner lieu à une saisie ou une cession de salaire. La situation actuellement catastrophique en matière de pouvoir d'achat, la hausse du prix de l'alimentation ou de l'énergie notamment, rend le problème encore plus aigu pour de nombreuses personnes. La saisie sur salaire se fera selon un barème qui est revu chaque année mais ce barème ne suit pas l'inflation et reste trop bas, parfois même sous le seuil du risque de pauvreté.

Monsieur le ministre, pouvez-vous me dire pourquoi l'indexation de ce barème ne suit pas l'inflation, ce qui explique que la saisie sur les allocations de remplacement sera plus importante que celle sur le revenu du travail? En effet, sur la troisième tranche du barème de 1.014 à 1.119 euros, seuls 30% seront saisis quand il s'agit d'un revenu du travail contre 40% quand il s'agit d'allocations de remplacement.

Envisagez-vous de supprimer cette inégalité? De façon plus générale, envisagez-vous une augmentation des barèmes? Selon quelles modalités?

Avez-vous déjà eu des contacts avec des acteurs du secteur de la médiation de dettes ou des centres de référence pour affiner l'analyse du problème? Si oui, quelles conclusions en tirez-vous? Dans la négative, pourquoi et envisagez-vous de le faire à court terme?

11.02 Jo Vandeurzen, ministre: Cher collègue, votre question comporte une contradiction. Vous parlez en effet vous-même d'indexation. Or une indexation sert à compenser une éventuelle inflation. Dès lors, ce que vous voulez dire précisément lorsque vous affirmez que l'indexation ne suit pas l'inflation n'est pas très clair.

Vous faites sans doute allusion au fait que les barèmes prévus par l'article 1409 du Code judiciaire sont indexés sur la base de l'indice santé. En effet, bien que l'article 1409, § 2, alinéa 1er du Code judiciaire fasse mention de l'indice des prix à la consommation, c'est l'indice santé qui est appliqué et ce, en vertu du prescrit de l'article 2 de l'arrêté royal du 24 décembre 1993 portant exécution de la loi du 6 janvier 1989 de sauvegarde de la compétitivité du pays. Le panier de la ménagère sur la base duquel l'indice santé est calculé ne contient ni combustible, ni alcool, ni produit du tabac; en période de forte hausse des prix des combustibles, certaines personnes pourraient effectivement être mises en difficulté.

Toutefois, il convient de tenir compte du fait que les salaires sont eux aussi indexés sur la base de l'indice santé. C'est un élément important dans la mesure où la question concerne la saisie sur salaire. Il est donc nécessaire que les barèmes appliqués dans le cadre de la protection contre la saisie sur salaire soient eux aussi indexés sur la base de l'indice santé. À défaut, toute augmentation des prix des combustibles ainsi que du tabac ou de l'alcool serait entièrement répercutée sur la partie saisissable du salaire et donc sur les épaules des créanciers.

Il est peut-être également intéressant de faire observer à cet égard que l'inflation agit, en fait, toujours à

l'avantage du débiteur. L'inflation signifie que la monnaie subit une diminution de sa valeur. En d'autres termes, la valeur réelle de l'argent a baissé en sorte que l'on achète moins d'articles avec une même quantité d'argent. Cela a pour effet que la valeur réelle d'une dette existante diminue également, ce qui joue en faveur du débiteur et en défaveur du créancier. D'un point de vue économique, l'idée qu'un débiteur doive être protégé contre l'inflation est donc assez absurde.

Il existe effectivement une petite différence de barème entre salaire et revenu de remplacement à l'avantage du premier. L'explication est simple: il faut laisser plus d'argent au travailleur en cas de saisie sur salaire pour éviter un piège à l'embauche. D'ailleurs, la différence n'est pas énorme: 10,50 euros pour être précis. Nous pouvons donc nous demander s'il ne convient pas d'examiner de manière plus approfondie l'option d'une augmentation de la différence.

Une hausse des barèmes signifie une charge et un risque supplémentaires pour les créanciers. Cette politique peut se révéler hasardeuse en période de crise économique, où le gouvernement fournit d'énormes efforts en vue de maintenir ouvertes les lignes de crédit pour l'économie réelle.

Quant à votre quatrième question, nous n'avons pas eu connaissance d'une telle concertation.

11.03 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): Monsieur le ministre, je vous remercie de ces précisions. L'objectif de ma question n'était pas de remettre en cause l'intérêt d'utiliser l'indice des prix à la consommation ou l'index santé. Il s'agissait de souligner les situations difficiles que vivent les gens endettés. Ceux-ci peuvent l'être à la suite d'erreurs qu'ils ont commises, mais aussi à cause d'accidents de la vie. Ce qui leur est laissé chaque mois pour vivre n'est pas suffisant à mes yeux. Mais j'y reviendrai sans doute prochainement.

Pour la question des tranches saisies en fonction de la situation professionnelle d'une personne, je suis désolé de vous avoir manifestement donné une mauvaise idée. En effet, votre présupposé est que les personnes qui sont demandeuses d'emploi et qui bénéficient d'allocations de chômage le feraient par choix et refuseraient de travailler, préférant le "confort" du chômage. Cela peut arriver, mais cela ne me semble pas la règle générale. Je connais surtout beaucoup de personnes qui veulent travailler, mais pour lesquelles aucun emploi disponible n'existe. La piste que vous avez évoquée et qui consisterait à encore augmenter le différentiel entre les allocataires et les travailleurs ne me semble donc pas bonne. Autant vous le dire dès à présent.

Pour le reste, je reviendrai vers vous avec des propositions, dans la mesure où j'entretiens des contacts avec des centres de référence dans le domaine de la médiation de dettes, qui rencontrent quotidiennement des gens se trouvant dans des situations difficiles – ces derniers sont d'ailleurs prêts à rembourser leurs créanciers.

Il faut donc trouver un juste milieu.

11.04 Jo Vandeuren, ministre: Monsieur le député, vous avez évidemment raison: nous devons essayer de trouver un certain équilibre. Ensuite, ne vous inquiétez pas: je ne vais pas prendre d'initiatives impromptues.

11.05 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): Monsieur le ministre, je vous remercie de cette précision.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

12 Vraag van de heer Raf Terwingen aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de betekening van een akte door een gerechtsdeurwaarder in de gevangenis" (nr. 8516)

12 Question de M. Raf Terwingen au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la notification d'un acte par un huissier de justice à la prison" (n° 8516)

12.01 Raf Terwingen (CD&V): Mijnheer de minister, uit de praktijk blijkt dat er zich nogal wat problemen voordoen wanneer een gerechtsdeurwaarder in een penitentiaire instelling een akte moet betekenen. Die man verliest heel wat tijd, omdat hij wordt beschouwd als een gewone bezoeker van de gevangenis, waardoor hij de gewone veiligheidsvoorschriften moet naleven. Hij moet onder meer zijn gsm afgeven en

voor het parkeren van zijn voertuig heeft hij geen speciale regeling. Hij moet zich schikken naar de regels die gelden voor alle bezoekers van de gevangenis. De gerechtsdeurwaarders zijn al lang vragende partij om daar iets aan te doen.

In Gent is nu een soort proefproject tot stand gekomen waarbij men een regeling heeft proberen te treffen om de zaken te vergemakkelijken. De gerechtsdeurwaarders zouden zo minder tijd verliezen. De werkwijze bestond er met name in dat als een gedetineerde bijvoorbeeld bezoek had op het moment dat er een betekening moest gebeuren, de gerechtsdeurwaarder door een cipier tot bij hem in de bezoekcel werd gebracht. Datzelfde gebeurde bijvoorbeeld als de gedetineerde zijn wandeling deed. Dan werd er ook een bepaalde werkwijze gevolgd waardoor de gerechtsdeurwaarder sneller bij hem komt, zodat de gerechtsdeurwaarders als dienaars van het gerecht hun taak sneller konden uitvoeren.

Concreet zijn mijn vragen de volgende. Ten eerste, bent u op de hoogte van het probleem dat gerechtsdeurwaarders veel tijd verliezen, doordat zij de gebruikelijke veiligheidsvoorschriften moeten naleven?

Ten tweede, zult u de nodige stappen ondernemen om daar iets aan te doen?

Ten derde, bestaat de mogelijkheid het proefproject zoals dat in Gent is uitgetoetst, te veralgemenen en verder uit te testen?

12.02 Minister **Jo Vandeuren**: In het verleden werden inderdaad al gelijkaardige klachten doorgespeeld aan mijn voorganger door de voorzitter van de Kamer van Gerechtsdeurwaarders. De klachten betroffen de parkeerproblemen, het moeten in bewaring geven van de gsm en het ondergaan van een toegangscontrole.

Wat het probleem van het parkeren betreft, is veel afhankelijk van de infrastructuur van de betrokken gevangenissen. De recent gebouwde gevangenissen beschikken over ruime parkeerplaatsen voor bezoekers en voor personeel. Oudere gevangenissen hebben meestal geen eigen parkeerplaats, zodat bezoekers en personeel aangewezen zijn op parkeren op straat.

Het toelaten van voertuigen tot de binnenkoer wordt in die gevangenissen wegens plaatsgebrek voorbehouden aan politievoertuigen die gevangenen transporteren.

Ik zal navraag laten doen in de gevangenissen welke concrete afspraken of regels er lokaal bestaan inzake het parkeren voor gerechtsdeurwaarders, met het oog op gelijkaardige regelingen op alle locaties, afhankelijk van de praktische mogelijkheden.

Wat de toegangscontrole betreft, geldt de ministeriële rondzendbrief van 19 april 2001. Die is eveneens van toepassing op gerechtsdeurwaarders. De rondzendbrief bepaalt dat als algemene regel geldt dat iedereen wordt geregistreerd en gecontroleerd. Dat kadert in het algemeen belang dat wordt gehecht aan de veiligheid in de gevangenis.

De veiligheidsvoorschriften zijn overigens te vergelijken met die op luchthavens. Er is eveneens voorgeschreven dat gerechtelijke diensten zich moeten legitimeren en in ruil voor de afgifte van hun identiteitskaart of dienstkaart een papieren badge krijgen. Zij moeten zich eveneens onderwerpen aan een elektronische controle en een metaaldetectie.

Die instructies van april 2001 gelden dus niet alleen voor gerechtsdeurwaarders, maar voor alle gerechtelijke diensten, zelfs voor magistraten. De voormelde rondzendbrief geeft ook aan dat het binnenbrengen van een gsm in de gevangenis niet is toegelaten. De beroepscategorieën die bij uitzondering een gsm bij zich mogen houden, zoals geneesheren van wacht of leden van het centraal bestuur, zijn limitatief opgesomd.

Ik zal onderzoeken in welke mate die uitzondering ook voor deurwaarders noodzakelijk is. Wanneer een deurwaarder zich meldt voor een gedetineerde, worden alle maatregelen genomen om de gedetineerde zo snel mogelijk voor te leiden binnen de organisatorische beperkingen. Het gaat immers om een interne en individuele beweging, waarbij men rekening moet houden met de veiligheidsprocedures en eventueel andere bewegingen die bezig zijn. Er kunnen zich omstandigheden voordoen die maken dat de gedetineerde niet onmiddellijk kan worden voorgeleid en de deurwaarder een zekere tijd moet wachten. Dat geldt ook wanneer de gedetineerde op wandeling is.

Het spreekt voor zich dat de gevangenen alles in het werk moeten stellen om de wachttijden voor de deurwaarders zo kort mogelijk te houden en een vlotte en correcte bediening te verzekeren. Gevangenen zijn zoals overheidsdiensten ook dienstverleners ten aanzien van diverse klanten.

Wanneer de gedetineerde bezoek heeft, hangt veel af van de omstandigheden, zoals de plaats waar de bezoeksruimte zich bevindt, het beschikbare personeel, de resterende bezoektijd enzovoort. Er dient ook rekening te worden gehouden met de belangen van de bezoekers, die soms van ver zijn gekomen of niet frequent kunnen komen en niet graag de bezoektijd ingekort zien.

Specifiek in Gent wordt de deurwaarder inderdaad tot aan de bezoekszaal geleid. De infrastructuur van de gevangenis van Gent biedt daartoe de mogelijkheid. Die regeling werd evenwel niet door de procureur-generaal ingevoerd, die zich niet inlaat met de praktische regeling van het bezoek, maar door de lokale gevangenisdirectie.

Ik zal door de directeur-generaal van de Penitentiaire Inrichtingen op korte termijn laten onderzoeken in welke mate de andere gevangenen een gelijkaardige praktische oplossing kunnen aanwenden met het oog op een zo vlot mogelijke bediening van de gerechtsdeurwaarders.

12.03 Raf Terwingen (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik vind het goed dat u zult laten onderzoeken of de regeling die in Gent wordt gehanteerd en die zeer praktisch blijkt te zijn, inderdaad kan worden veralgemeend.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

13 Samengevoegde vragen van

- de heer David Geerts aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het innen van verkeersboetes" (nr. 8518)
- de heer Michel Doomst aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het onrealistisch aantal dagvaardingen in Brussel" (nr. 8635)
- mevrouw Els De Rammelaere aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het recordaantal geflitsten in de Reyerstunnel" (nr. 8661)
- de heer Bart Laeremans aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de komende toevloed van duizenden nieuwe dagvaardingen voor de Brusselse politierechtbank" (nr. 8671)
- de heer Jean-Luc Crucke aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de 42.000 processen-verbaal van de Reyerstunnel" (nr. 8687)
- de heer Renaat Landuyt aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de afhandeling van snelheidsovertredingen" (nr. 8743)

13 Questions jointes de

- M. David Geerts au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la perception d'amendes pour infractions au code de la route" (n° 8518)
- M. Michel Doomst au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le nombre irréaliste de citations à Bruxelles" (n° 8635)
- Mme Els De Rammelaere au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le nombre record de véhicules flashés dans le tunnel Reyers" (n° 8661)
- M. Bart Laeremans au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'annonce d'un afflux de milliers de nouvelles assignations devant le tribunal de police de Bruxelles" (n° 8671)
- M. Jean-Luc Crucke au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les 42.000 procès-verbaux du tunnel Reyers" (n° 8687)
- M. Renaat Landuyt au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le traitement des infractions pour excès de vitesse" (n° 8743)

13.01 David Geerts (sp.a+VI.Pro): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, u hebt een tijdje geleden twee alternatieven naar voren geschoven om tot een betere inning te komen van verkeersboetes. Enerzijds hebt u ervoor gepleit om openstaande boetes te laten verrekenen bij de eindafrekening van de personenbelasting en anderzijds hebt u geopperd om gerechtelijke inningskantoren op te zetten.

Het klopt natuurlijk dat een aantal parketten, om het Brusselse niet met naam te noemen, er vandaag niet meer in slaagt om verkeersboetes op een deftige termijn af te handelen. Er is dan ook een actieplan nodig. Wij hebben daarover reeds vragen gesteld in deze commissie.

In het eerste pakket van de staatshervorming is er ooit eens afgesproken om de overtredingen van de eerste en tweede graad te depenaliseren en naar de Gewesten over te hevelen, vandaar de volgende vragen.

Ten eerste, wat is het concrete stappenplan van de minister in verband met de uitvoering van zijn twee ideeën?

Ten tweede, in welke mate worden de Gewesten daarbij betrokken?

Ten derde, in welke mate hebben die ideeën effectief zin indien er tot een regionalisering van het eerste pakket wordt besloten?

13.02 Minister **Jo Vandeurzen**: Mevrouw de voorzitter, collega's, na de nodige inlichtingen te hebben ingewonnen omtrent de 42.000 vaststellingen die zouden zijn gedaan door een flitspaal in de Reyerstunnel bleek dat het verhaal enigszins anders was dan in de pers is verschenen.

De politiezone BRUNO...

13.03 **David Geerts** (sp.a+VI.Pro): Mijnheer de minister, mijn vraag ging over de gerechtelijke inningskantoren.

13.04 Minister **Jo Vandeurzen**: Er is hier nog een vraag bijgevoegd blijkbaar.

13.05 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): De minister wil uw vraag samenvoegen met agendapunt nr. 37. Wij zijn het daarmee eens.

13.06 Minister **Jo Vandeurzen**: Voor mij is dat goed.

Wij hebben een antwoord gemaakt over het geheel van de problematiek.

13.07 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): De minister plaatst de commissie voor voldongen feiten.

De **voorzitter**: Eigenlijk wel.

13.08 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Voor een keer wil ik dat door de vingers zien.

De **voorzitter**: Er zijn natuurlijk collega's die niet verwachten dat punt nr. 37 nu al aan bod komt. Dat is het probleem. We zullen met mevrouw De Rammelaere beginnen en ondertussen zullen wij de andere collega's opbellen.

13.09 **Els De Rammelaere** (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik kan mijn vraag niet volledig stellen, want ze is al een beetje achterhaald. Ik had een vraag ingediend omtrent de 42.000 mensen die werden geflitst. Daarnet hebt u echter al gezegd dat zij blijkbaar niet werden geflitst, maar geteld.

Over de heisa die daardoor is ontstaan met enerzijds de Brusselse minister die bestraffing eiste, terwijl anderzijds uw kabinet antwoordde dat zo veel bijkomende dagvaardingen niet haalbaar en niet realiseerbaar zijn, wens ik toch nog enkele vragen te stellen.

Veronderstel dat er op een bepaald moment toch zoveel processen-verbaal bij komen, hoe denkt u dat het dan kan worden opgelost?

Wat zal er gebeuren binnen korte tijd om de parketten in staat te stellen een degelijk aantal pv's te verwerken?

Ten tweede, wat denkt u van het voorstel dat de Brusselse minister Smet heeft gedaan om meer

politierechters te benoemen en de omgekeerde procesvoering in te voeren?

Daarover had ik graag uw standpunt gekend.

13.10 Renaat Landuyt (sp.a+VI.Pro): Mevrouw de voorzitter, waarde collega's, mijnheer de minister, er was een beetje verwarring op het terrein. Men wist niet of er 42.000 pv's moesten worden opgesteld. Nadien bleek het toch maar om een telling te gaan. In ieder geval kregen we daarmee een voorsmaakje van eventuele problemen die zouden kunnen ontstaan op het terrein.

Dat voorval doet ons uiteraard herinneren aan het eerste pakket van de staatshervorming, waarin voor snelheidsovertredingen, voor zover de maximumsnelheid niet met meer dan 30 km per uur wordt overschreden, voortaan een administratieve afhandeling wordt voorzien, en waarbij de Gewesten bevoegd worden voor het opleggen en uitvoeren van de administratieve sancties ter zake.

Ook uw belofte om iets te doen aan de capaciteit van de Brusselse politierechtbank komt daarmee opnieuw in het vizier.

Mijnheer de minister, vandaar mijn vier vragen.

Ten eerste, deelt u de mening dat in de heisa rond de afhandeling van de controles – of de tellingen – in de Reyerstunnel een argument kan worden gevonden voor een snelle uitvoering van een eerste pakket van de staatshervorming, zodat de politierechters en het parket zich kunnen toeleggen op de zware dossiers, zoals rijden onder invloed, vluchtmisdrijven, supersnel rijden of rijden zonder verzekering?

Ten tweede, begin september kondigde u aan dat u de strenge aanwervingvoorwaarden voor politierechters in Brussel wilde versoepelen. Hoe ver staat u daarmee?

Ten derde, zult u nog andere maatregelen nemen om op korte en lange termijn het hoofd te bieden aan het gebrek aan capaciteit bij de Brusselse politierechtbank? Zo ja, welke?

Ten vierde, doet dezelfde problematiek zich ook voor in andere gerechtelijke arrondissementen? Zo ja, zult u ook daar maatregelen nemen?

13.11 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, we weten ondertussen dat een en ander zeer gechargeerd was weergegeven in de media. Er was sprake van een soort van rel tussen uw kabinet en dat van de Brusselse minister Smet. Een en ander bleek echter gebaseerd te zijn op een misverstand, omdat het eigenlijk ging over tellingen, eerder dan over vaststellingen. Hoe dan ook lijkt het er op te wijzen dat minister Smet, fundamentalistisch, in Brussel vooral heel veel mensen wil bekeuren en minder een beleid wil voeren dat gericht is op het temperen van de snelheid, dus eerder een beleid wil voeren van zo veel mogelijk nultolerantie ten aanzien van overtredingen. In de media stond zelfs ergens dat al vanaf 71 km per uur al zou worden geflitst, wat natuurlijk tot buitensporig veel vaststellingen en bekeuringen zou gaan leiden.

Wat is het resultaat van het overleg dat tot op heden reeds werd gevoerd? Wat kunnen de diensten aan? Klopt het dat er binnenkort nog eens 10 van dergelijke flitspalen zullen bijkomen, precies op locaties zoals opritten en tunnels, waar doorgaans snel wordt gereden? Dat zou leiden tot 4.000 dagvaardingen per dag. De gerechtelijke diensten kunnen onmogelijk zoveel dossiers behandelen.

Werd overleg gepleegd met minister Smet over zijn nultolerantiebeleid? Op welke manier hoopt u uw Brusselse collega tot rede te kunnen brengen?

13.12 Minister Jo Vandeuren: Mevrouw de voorzitter, collega's, uit de nodige inlichtingen omtrent de 42.000 vaststellingen die zouden zijn gedaan door een flitspaal in de Reyerstunnel die ik heb ingewonnen, bleek dat het verhaal enigszins anders is dan in de pers is verschenen.

De politiezone BRUNO – Schaarbeek, Evere, Sint-Joost-ten-Node – heeft tussen 22 en 28 oktober 2008 op eigen initiatief een meting gedaan van het aantal inbreuken die zouden worden vastgesteld indien men daadwerkelijk begint te controleren. Er werd gemeten, niet met een camera, maar met een meettoestel, een soort black box, met het oog op de toekomstige installatie van een vaste onbemande camera. Er werden

bijgevolg geen processen-verbaal opgesteld. Het resultaat van de meting was inderdaad wel dat op ongeveer 90.000 getelde voertuigen er circa 42.000 eigenlijk te snel reden. De resultaten van de metingen werden overgelegd aan het parket te Brussel. Van een effectief probleem van de verwerking van 42.000 processen-verbaal is er op dit ogenblik alsnog geen sprake.

Ik vond het ook een merkwaardig verhaal. Ik heb op een bepaald ogenblik dan maar besloten om collega Smet te bellen om te weten wat er nu eigenlijk aan de hand was. Toen was het eigenlijk vrij vlug opgelost.

De werken voor de installatie van de flitspalen aan de Reyerstunnel zijn nog aan de gang, er moet nog de nodige signalisatie worden aangebracht en er moet nog een protocol tussen de politie, het parket en het Gewest worden ondertekend. Wanneer de flitspalen effectief in gebruik zullen worden genomen, kan bijgevolg niet met zekerheid worden gesteld. Het departement Justitie is bij de installatie immers zelf geen rechtstreeks betrokken partij.

Wat de overige te installeren flitspalen betreft, geldt hetzelfde. De plaatsing en de inwerkingstelling zal door het Gewest worden geregeld.

Het probleem zoals aangehaald in de pers, is dan ook momenteel niet aan de orde. Dat belet uiteraard niet, dat, als de flitspalen er zullen zijn, dat ongetwijfeld een toevloed van processen-verbaal zal veroorzaken. Doch ook dan is enige nuancering op zijn plaats. Wij hebben het daar trouwens vroeger al over gehad. Terwijl in de beginfase veel processen-verbaal te verwachten zijn, leert de ervaring toch dat na verloop van tijd het aantal vaststellingen veel afneemt, om de eenvoudige reden dat de meeste weggebruikers er zich van bewust worden dat zich op desbetreffende plaats een flitspaal bevindt.

Bovendien zullen die flitspalen niet allemaal 24 uur op 24 in werking zijn. Hun aanwezigheid alleen heeft immers al een positief effect op het rijgedrag van de voorbijrijdende bestuurders. Voorts wordt de overgrote meerderheid van de vastgestelde overtredingen, 80 tot 90%, afgehandeld door middel van een minnelijke schikking.

Vanuit het parket beoogt men aldus om de politierechters zo min mogelijk te belasten met eenvoudige verkeersovertredingen, zodat deze laatste zich kunnen toeleggen op de meer ernstige verkeersinbreuken alsook, onder meer, op de zware verkeersongevallen en de vluchtmisdrijven.

Een goed verkeershandhavingsbeleid vergt verder ook degelijke afspraken tussen de bestuurlijke verantwoordelijken, de politie en het parket. Immers, de verwerking van onnoemelijk veel vaststellingen door digitale camera's zal niet enkel de draagkracht van het politieparket en de politierechtbank overtreffen, maar mogelijk ook deze van de politiediensten die al deze processen-verbaal dienen op te stellen.

Naar ik heb vernomen zouden er daarom ook te Brussel afspraken met betrekking tot de nieuw in gebruik te nemen flitspalen worden gemaakt, zodat kan worden verzekerd dat er geen laks beleid ter zake zal worden gevoerd eenmaal de bijkomende flitspalen operatief zijn. Meer bepaald zal dit gebeuren in het kader van het platform verkeersveiligheid, waarbij er maandelijks wordt overlegd tussen de diensten van het parket en de diverse politiezones van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Een vertegenwoordiger van het kabinet van de Brusselse minister Smet zou daarbij telkens aanwezig zijn.

Bij herhaling heb ik er als minister van Justitie daarenboven op gewezen dat een adequate afhandeling van verkeersinbreuken niet alleen in Brussel, maar in het hele land noodzakelijk is. Om de alsmaar toenemende instroom van processen-verbaal door middel van geautomatiseerde vaststelling te kunnen verwerken, wordt daarom voor het ganse land gewerkt aan de oprichting van een soort centraal gerechtelijk inningkantoor dat zal instaan voor de invorderingen van zowel onmiddellijke inningen, minnelijke schikkingen als de door de strafrechter opgelegde boetes. Mede door een doorgedreven samenwerking met de FOD Financiën moet dit leiden tot een versterkte verhaalbaarheid en invorderingscapaciteit van de geldelijke sancties op de overtreders. Het is daarbij tevens de bedoeling dat het gerechtelijk inningkantoor een deel van de betwiste verkeersovertredingen ook justitieel zou afhandelen.

De vraag of in het kader van de toekomstige staatshervorming eventueel ook de Gewesten de bevoegdheid moeten krijgen om zelf bepaalde verkeersovertredingen af te handelen, maakt thans het voorwerp uit van de onderhandelingsgesprekken ter zake en zit trouwens in het eerste pakket. Het resultaat daarvan zal worden afgewacht. U weet dat ik deelneem aan de dialoog, maar dan eerder uit de positie van de waarneming vanuit de federale overheid. Eens het akkoord herbevestigd of bevestigd, zullen wij dat uiteraard ook in het

Parlement hier bepleiten. Alleszins is het zo dat het een vrij complex gegeven is, omdat bepaalde eventueel te regulariseren verkeersovertredingen soms ook kunnen samengaan met andere verkeersovertredingen of met bijvoorbeeld een ongeval of een vluchtmisdrijf. We zullen moeten zien wat de consequenties zijn, maar volgens mij doet het niets af aan het principe dat we op federaal vlak voor de penale invorderingen met het inningkantoor kunnen verdergaan. Niets sluit trouwens uit dat de Gewesten daarop eventueel ook een beroep doen: dat zijn modaliteiten die we moeten bepalen, eens we de omvang van het pakket kennen.

Wat ten slotte de situatie van de politierechters te Brussel betreft, is het zo dat deze problematiek al uitvoerig aan bod is gekomen bij vorige mondelinge vragen. Ik verwijs naar de vergadering van de commissie van de Justitie van 1 oktober. Er werd toen verwezen naar het actieplan dat door de beleidscel werd opgesteld. Dit actieplan voorzag onder meer in een optimalisering van het vervolgingsbeleid, een actief rekruteringsbeleid en onderzoek naar de opportuniteit van een kaderuitbreiding, en de uitvoering van de aanbevelingen van de Hoge Raad voor de Justitie, dit ingevolge een auditverslag van 10 april 2008. Dit plan wordt dus opgevolgd, wat onder meer betekent dat ik zo vlug mogelijk een aantal referendarissen hoop te kunnen aanstellen die tijdelijk zullen worden ingezet in de politierechtbank te Brussel.

Positief nieuws in dat verband is alvast dat ondertussen, meer bepaald op 12 november, de kandidaat-politierechter waarvan ik op 1 oktober gewag maakte, effectief is benoemd.

Dat er ondertussen ook hard wordt gewerkt te Brussel blijkt ook uit de door het parket ter beschikking gestelde cijfers. Zo meldt men mij dat er voor de politie en het parket 12 zittingen zijn voorzien per week voor de politierechtbank, waarbij er per zitting vaak meer dan 110 dossiers worden behandeld. Vanaf januari 2009 zal er per week een namiddagzitting bijkomen. Uitzonderlijk zijn er in de maanden november en december in het kader van de oneshot-operatie reeds 24 bijkomende namiddagzittingen geprogrammeerd.

Ten slotte is het zo dat er tussen 1 januari 2008 en 24 november 2008 er in totaal al 29.033 dossiers werden gedagvaard. Wel is het zo dat de dagvaardingstermijn toch nog ongeveer tussen de 9 à 10 maanden bedraagt.

13.13 David Geerts (sp.a+VI.Pro): Mevrouw de voorzitter, Ik dank de minister. Ik ga enkel repliek geven op de elementen die ik concreet heb gevraagd.

Ten eerste stel ik vast dat u uw idee van de openstaande boetes laten verrekenen via de eindafrekening van de personenbelasting heb laten vallen, want u hebt dat niet aangehaald in uw antwoord. Maar dan hebt u gezegd in samenwerking met Financiën om te kijken hoe een centraal gerechtelijk inningkantoor kan worden opgestart. Dus ik neem aan dat dat idee dan verder wordt uitgewerkt.

Welke concrete stappen hebt u dan genomen naar zo een centraal gerechtelijk inningkantoor. U moet daar toch een plan voor hebben vooraleer u dat hebt gelanceerd, neem ik aan. Hoe ziet u dat? Over hoeveel mensen gaat het? Op welke begrotingsmiddelen zal dat worden georganiseerd?

En dan zegt u dat achteraf de Gewesten ook op dit centraal gerechtelijk inningkantoor kunnen intekenen om gedeeltelijk samen te werken. Klopt het dan dat er op dit moment nog geen overleg is geweest met de Gewesten of heb ik dat ook verkeerd verstaan?

13.14 Els De Rammelaere (N-VA): Mevrouw de voorzitter, ik dank mijnheer de minister voor zijn antwoord. U zegt dat een groot deel van de overtredingen worden opgelost via het betalen van een minnelijke schikking. Dat is nu al zo, maar ik heb ook gehoord dat een groot deel van de minnelijke schikkingen in werkelijkheid niet wordt betaald en dat die dan ook door de parketten niet verder worden vervolgd waardoor er eigenlijk een systeem van straffeloosheid ontstaat dat bij bepaalde mensen zo ingeburgerd is dat zij gewoon hun voorstel tot minnelijke schikking klasseren en met succes. Zij worden later ook niet meer vervolgd. Ik denk dat daar ook kordaat moet worden opgetreden want dergelijke mate van straffeloosheid kan niet worden geduld.

Een tweede vraagje waar ik geen antwoord op heb gekregen, is het voorstel van de Brusselse minister om over te gaan tot de omgekeerde procesvoering. Hij heeft blijkbaar gezegd of het zijn standpunt is dat wie niet wil betalen, zelf naar de rechter moet stappen. Je kan ook het last in first out principe grondiger doorvoeren. Ik had daar nog graag uw standpunt over gekend.

13.15 Renaat Landuyt (sp.a+VI.Pro): Mevrouw de voorzitter, Ik had inderdaad, zoals mevrouw De Rammelaere, dezelfde opmerking in verband met het niet opvolgen van de niet betaalde minnelijke schikking. Ik denk dat daar het probleem ligt. Uiteraard werkt het parket volgens algemene richtlijnen met de minnelijke schikkingen.

Het probleem in Brussel blijkt echter te zijn dat de niet-betalingen niet worden opgevolgd, met enorm grote getallen tot gevolg. Daarover blijft men echter mysterieus.

Mocht u over voornoemd probleem iets meer kunnen zeggen, zou dat heel sympathiek zijn.

Ten tweede, wat mij opvalt en enigszins ongerust maakt, is uw opmerking dat in de dialoog waarin u als waarnemer zit, het eerste pakket van de staatshervorming – in het bijzonder het verkeersaspect – nog moet worden herbevestigd of moet worden bevestigd. Met andere woorden, tenzij het mij in de actualiteit is ontsnapt en indien ik u goed heb begrepen, bestaat het eerste pakket vandaag eigenlijk niet meer.

13.16 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, het bewuste, eerste pakket was al in een wetsontwerp gegoten. Het lag al in mei 2008 ter behandeling klaar. Uiteindelijk werd het voortdurend voor zich uit geschoven. De bedoeling was echter dat de Senaat het eerste pakket al lang zou hebben goedgekeurd. Dat ging vooraf aan de fameuze akkoorden van 15 juli 2008, die er nooit zijn gekomen. Zelfs dat eerste plan ...

(...): (...).

13.17 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Neen, dat was voordien. Of dat nu in de Senaat of desnoods hierboven gebeurt, kan mij niet schelen.

Mijnheer de minister, als ik u goed begrijp, moet, zoals de heer Baeselen zegt, alles opnieuw worden geglobaliseerd en herbekeken. Dat is zoals met de plantentuin van Meise, waarover wij ook vijftien keer onderhandelen. Dat is werkelijk waanzin.

Ik hoop in elk geval dat u wat voordien was verworven, minstens kan handhaven en – meer nog – naar de Gewesten kan overhevelen.

Het is ook vreemd dat nu al wordt beslist om een federaal inningkantoor op poten te zetten, wanneer nog niet is geweten wat de Gewesten op dat vlak precies aan bevoegdheden zullen verwerven en wanneer alles nog ter discussie staat. Het lijkt mij logisch dat u het voorgaande afwacht.

Tegelijkertijd werpt u op dat de Gewesten wel eens een beroep op het federaal inningkantoor zouden kunnen doen. Mijnheer de minister, het kan misschien ook anders, namelijk dat de Gewesten voor hun verantwoordelijkheden worden geplaatst en dat men hen hun eigen inkomsten naargelang hun eigen regelgeving laat innen. Het federale niveau kan in dat geval een beroep doen op de drie, gewestelijke inningkantoren.

Dat is net zo goed een mogelijkheid. U eerbiedigt op die manier de subsidiariteit. Indien de basisbevoegdheden bij de Gewesten liggen, is het logisch dat zij innen. Als er daarna nog een som op federaal niveau moet worden geïnd, kan dat via de voornoemde, gewestelijke inningkantoren.

Het voorgaande lijkt mij een veel logischer uitgangspunt. Ik hoop in elk geval dat u tijdens de dialoogbesprekingen voornoemd uitgangspunt zal hanteren en dat u niet opnieuw zaken naar het federale niveau zal trekken.

13.18 Minister Jo Vandeuren: Mevrouw de voorzitter, ik heb vorige week al uitgelegd dat de federale regering zich alleszins akkoord heeft verklaard met de oprichting van een interministeriële conferentie Veiligheid en Handhaving, waarin uitdrukkelijk ook de coördinatie van het verkeersveiligheidsbeleid aan bod zal komen.

Ten tweede, ik moet eerlijk bekennen dat ik een en ander niet goed kan volgen. Ik probeer een structureel antwoord te geven op een probleem dat op het terrein rijst. Enerzijds is er voor een aantal zaken een toevloed van processen-verbaal, waarvan de handhaving goed moet worden georganiseerd. Anderzijds is er de geloofwaardigheid van de inning van de penale boetes, wat verder gaat dan de verkeersovertredingen.

Wij hebben ter zake een optie om op een bepaalde manier met de inning om te gaan.

Ik zeg u nu al dat dit zo'n complexe materie is dat dit niet op veertien dagen zal gerealiseerd zijn. Ik ga daar uiteraard mee door. Niet alleen omdat het over veel meer gaat dan over de kleine verkeersovertredingen. Het gaat ook over andere zaken als de gelijke inning van penale boetes. Dat zullen wij, samen met Financiën, in aanmerking nemen.

Ook de problematiek van de minnelijke schikkingen zit daar natuurlijk in. Het gaat om de hele flow van de invordering van de boetes.

Het eerste pakket heeft aanleiding gegeven tot een advies van de Raad van State, dat moet worden omgezet in amendementen. De Raad van State heeft ook opmerkingen gemaakt over de passage inzake de overdracht van bevoegdheden, namelijk de handhaving van kleine verkeersovertredingen met administratieve sancties. Ik neem aan dat daarvoor ook amendementen moeten worden voorbereid. Dat is, meen ik, wat aan de orde is.

Ik neem ook aan dat er wordt onderhandeld over wat, met het oog op de actualiteit, moet worden aangepast. Maar wij staan uiteraard eendrachtig achter het eerste pakket. Als het moment daar is dat over die amendementen een akkoord bestaat, zullen wij daarmee doorgaan. Wij zullen die amendementen met enthousiasme steunen in het Parlement.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Dan komen wij nu aan de vraag van de heer Van de Velde.

13.19 Renaat Landuyt (sp.a+VI.Pro): Mevrouw de voorzitter, terloops dit. In het Parlement hebben wij het laatste woord. Dat herinner ik mij van toen ik op de andere bank zat.

De minister heeft nu al op twee vragen zomaar een eindantwoord gegeven. Normaal moet u als voorzitter aan de mensen die de vraag hebben gesteld vragen of zij nog iets willen zeggen, in plaats van hen het woord te ontnemen.

13.20 Xavier Baeselen (MR): En hebt u nog iets te zeggen?

13.21 Renaat Landuyt (sp.a+VI.Pro): Ik heb ondertussen gezegd wat ik te zeggen heb. U moet ook vragen, voorzitter, aan de heer Baeselen dat hij wat minder bazelt.

13.22 Xavier Baeselen (MR): Mijn micro stond toch niet open?

14 Vraag van de heer Robert Van de Velde aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het onderzoek naar vermeende handel met voorkennis rond het faillissement van Bricsnet" (nr. 8559)

14 Question de M. Robert Van de Velde au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'enquête sur un délit d'initié présumé dans le cadre de la faillite de Bricsnet" (n° 8559)

14.01 Robert Van de Velde (LDD): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik kom even terug op het gebeuren rond uw collega De Gucht, die op een bepaald moment in opspraak kwam in verband met het vermeende handelen met voorkennis.

In het geval van de heer De Gucht was er nog een tweede zaak, het faillissement van Bricsnet. Er zijn ondertussen verschillende artikelen verschenen, in verband ook met het onderzoek dat is gevoerd. Het ging om een beursgenoteerd bedrijf in de computertechnologie. De artikelen maken melding van een onderzoek naar minister De Gucht en/of zijn echtgenote, dat door het parket van Dendermonde werd gevoerd en waarbij het CBFA advies zou hebben gegeven.

In de commissie voor de Buitenlandse Zaken van 12 november ontkende minister De Gucht niet dat er een onderzoek ten laste van hemzelf en zijn echtgenote zou zijn gevoerd. Hij ontkende evenmin dat het

onderzoek door het parket van Dendermonde zou zijn gevoerd.

Ik heb vier concrete vragen ter zake, mijnheer de minister.

Ten eerste, kunt u nog eens expliciet bevestigen dat er een onderzoek zou zijn gevoerd inzake de handel met voorkennis met betrekking tot aandelen van Bricnet lastens minister De Gucht en/of zijn echtgenote in de jaren 2000 en 2001 door het parket van Dendermonde?

Ten tweede, wij hebben vernomen dat het parket van Dendermonde dit informatie- of opsporingsonderzoek zou hebben geseponneerd zonder dat er een gerechtelijk of echt strafonderzoek is gestart, dus zonder dat de twee voornaamste onderzoekshandelingen in dergelijke dossiers, het telefonieonderzoek en de bankbevraging, zijn geëxploiteerd. Kunt u dat ook bevestigen? Kunt u ons tevens mededelen wanneer dit dossier werd afgesloten en of het hier om een technisch sepot of een beleidsepot ging. Wat is de motivering van die seponering?

Ten derde, heeft het parket de mogelijkheid om in het kader van een informatieonderzoek een zogenaamd telefonieonderzoek – wij bedoelen dan niet het louter opvragen van de facturen van een abonnee maar het opvragen van het retrohistoriek telefoonverkeer – te voeren zonder hiervoor een onderzoeksrechter te vatten?

Ten vierde, acht u het niet aangewezen, gezien de nieuwe feiten, namelijk het nieuwe onderzoek rond de handel met voorkennis in verband met de aandelen van Fortis, dat het onderzoek naar de handel met voorkennis in het dossier-Bricnet wordt heropend en aan het huidige onderzoek wordt toegevoegd.

14.02 Minister **Jo Vandeuren**: Mevrouw de voorzitter, voorafgaandelijk wil ik opmerking maken met betrekking tot uw bevoegdheid en desgevallend die van de voorzitter van de Kamer. In deze vraag gaat het over een persoonlijk geval. Artikel 122 van het Reglement strekt ertoe dat dergelijke vragen in normale omstandigheden niet ontvankelijk zijn. Ik heb dat nog al eens opgemerkt, los van de vragen over de heer De Gucht of zijn echtgenote.

Ik heb ter zake trouwens ook vragen gesteld aan de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levensfeer. Wat kan er allemaal worden gezegd en wat niet? Als iedereen over elk gerechtelijk of strafrechtelijk onderzoek of elke klacht aan mij moet vragen wat de stand van het dossier is, mij goed, maar ik denk niet dat dit de bedoeling is.

Omdat ik hier zelfs maar geen zweem van indruk wil verwekken dat ik mij met deze afweging moet moeien, ga ik u het antwoord geven waarover ik beschik. Indien ik in de mogelijkheid zou zijn om hierop een antwoord te geven – daar ga ik vanuit mits de vraag hier op de agenda is verschenen – geef ik u hierna de volgende gegevens die mij door de procureur-generaal van Gent ingevolge uw vraag zijn verschaft.

Het is inderdaad juist dat door het parket van Dendermonde een onderzoek, namelijk een opsporingsonderzoek, werd gevoerd naar de handel met voorkennis betreffende Karel De Gucht. Dat onderzoek startte in april 2002. Er werd geen gerechtelijk onderzoek in de juridische zin van het woord gevorderd. Dit wil zeggen dat er geen onderzoeksrechter werd aangesteld. Een opsporingsonderzoek is natuurlijk wel een volwaardig onderzoek, een “echt” onderzoek om uw woorden te gebruiken. Er werd geen onderzoeksrechter met de zaak belast omdat een telefoononderzoek – dit is hetgeen de procureur aan mij meedeelde – in dit geval totaal overbodig was. Bij de banken werden alle nodige inlichtingen ingewonnen.

Het dossier werd na overleg met het parket-generaal van Gent door de procureur des Konings te Dendermonde geseponneerd in juni 2006 omdat het onderzoek – ik gebruik de woorden van de procureur-generaal – onvoldoende bezwaren had opgeleverd. U weet dat een telefoononderzoek alleen mogelijk is via een gerechtelijk onderzoek of via een vordering op basis van artikel 28septies van het Wetboek van strafvordering. In het laatste geval gebeurt dit zonder het instellen van een gerechtelijk onderzoek.

Het onderzoek in het dossier-Bricnet is volledig. Het dossier werd op basis van een feitelijke beoordeling geseponneerd wegens onvoldoende bezwaren. Er zijn op vandaag geen elementen aanwezig die een heropening noodzakelijk maken.

Op uw vraag of het nodig is dit dossier ter inlichting te voegen bij het onderzoek rond de handel met voorkennis inzake de aandelen Fortis, meldt de procureur-generaal te Gent mij dat op dit ogenblik op die

vraag nog geen antwoord kan worden gegeven.

14.03 Robert Van de Velde (LDD): Gelet op het feit dat de vragen lange tijd blijven hangen, zijn er ook veel vergaderingen die gelijktijdig plaatsvinden. Dit is geen verwijt. Er is hard gewerkt.

Ik ga voorlopig, als ik zo vrij mag zijn, het antwoord meenemen. Ik ga mijn repliek voorlopig niet geven. Ik kom hier bij gelegenheid op terug.

De **voorzitter**: U moet dan wel een nieuwe vraag indienen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

15 Question de M. Xavier Baeselen au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la problématique des arriérés de paiement des honoraires d'expertise à charge du SPF Justice" (n° 8575)

15 Vraag van de heer Xavier Baeselen aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de problematiek van de achterstallige betaling van de honoraria van deskundigen, ten laste van de FOD Justitie" (nr. 8575)

15.01 Xavier Baeselen (MR): Monsieur le ministre, durant le traitement pénal de dossiers, les magistrats sont souvent conduits à statuer, tant dans la phase d'instruction que lors de la décision de fond, en faisant appel à un expert judiciaire. Ces expertises peuvent être demandées à différents stades de la procédure, au niveau tant des juridictions d'instruction que des juridictions de fond, lorsque la justice les estime utiles à la manifestation de la vérité et à la formation de la conviction du magistrat.

Les magistrats peuvent ordonner des expertises soit d'office, soit sur demande du ministère public, du prévenu ou encore de la partie civile. Les mémoires d'honoraires des experts sont ensuite adressés en même temps que le rapport d'expertise au magistrat requérant qui les vise. Tous les frais inhérents à la réalisation des expertises sont considérés comme des frais de justice, à charge du budget de la Justice et payés par le service des frais de justice.

Il m'est rapporté par plusieurs experts que ces derniers souffrent d'un important retard de paiement de la part du service des frais de justice. C'est dommageable pour ces personnes qui doivent préfinancer un certain nombre d'opérations et attendre la fin de l'expertise pour réclamer leurs honoraires. S'ils doivent attendre en plus un délai assez long avant d'être défrayé, cela alourdit considérablement leur situation financière. In fine, certains réduiraient même les montants exigés pour leurs prestations souvent longues et fastidieuses, parce que techniques. Nous courons le risque de voir les experts refuser des missions dans le cadre d'affaires pénales, alors que leur intervention est souvent déterminante pour la bonne conduite de l'enquête et l'issue du procès.

Monsieur le ministre, pourriez-vous m'indiquer si vous connaissez la situation exacte des arriérés de paiement des experts mandatés par la justice à ce jour, tant en termes de délais que de montants? Quand ces honoraires et ces arriérés vont-ils enfin être liquidés? Enfin, comment envisagez-vous de mettre un terme à cette situation?

15.02 Jo Vandeurzen, ministre: Monsieur le député, à la question portant sur les arriérés de paiement des frais d'expertise, la Direction générale de l'ordre judiciaire m'a livré les éléments de réponse suivants.

En ce qui concerne les arriérés de paiement des experts mandatés par la justice, le service des frais de justice reçoit au début de chaque mois les rapports d'expertise transmis par les parquets et les juges d'instruction. Il vérifie et paie, le cas échéant, tous les états de frais entrés dans le mois. Par conséquent, il n'existe pas de retard dans le paiement des experts judiciaires. Le service judiciaire continue ses paiements jusqu'à la fin de l'année budgétaire. Il n'y a donc plus d'interruption de paiement à la suite de l'application du principe dit de l'ancre.

Quant à la liquidation des honoraires, je vous renvoie au point précédent.

Le service des frais de justice peut être amené à réduire un état de frais excessif, par exemple pour une

absence de conformité aux tarifs applicables en la matière ou pour une surfacturation.

Dans ces cas, il notifie à l'expert la réduction motivée. L'expert peut alors saisir la commission des frais de justice qui, en tant que juridiction administrative autonome, statuera sur son recours. Le ministre de la Justice ne peut s'immiscer dans des affaires pendantes devant la commission des frais de justice, conformément au statut de ladite commission.

Il peut être confirmé qu'en 2008, de sensibles efforts ont été faits pour rattraper les retards. Comme l'évoque la direction générale compétente, au niveau de l'administration les retards sont résorbés. Par ailleurs, comme pour les autres frais de fonctionnement, les greffes et les parquets sont, depuis la rentrée, invités à utiliser un nouveau logiciel "CGP", afin de saisir eux-mêmes toute facture.

Ces nouvelles procédures ont été introduites afin d'éviter d'éventuelles causes de retard en amont. En aval, l'instauration d'une procédure d'appel permet d'objectiver les discussions sur les montants réclamés. L'administration est obligée de liquider immédiatement l'incontestablement dû et les éventuels retards sont limités à des montants contestés devant la commission des frais de justice contre laquelle des recours sont ouverts devant le Conseil d'État. Enfin, si vous disposez d'informations sur d'éventuels dysfonctionnements, il est évident que les services concernés seront invités à les examiner avec diligence.

15.03 Xavier Baeselen (MR): Si j'entends bien le ministre, il n'y a plus de retard au niveau du SPF Justice. Un certain nombre de dossiers font l'objet de contestations en ce qui concerne le montant des frais et bien entendu, ceux-là ne sont pas clôturés. Pour le reste, tous les frais d'expertise ont été payés.

15.04 Jo Vandeurzen, ministre: Ce sont effectivement les informations que j'ai reçues.

Par contre, je le répète, si des cas précis ne vous semblent pas tout à fait justes, je tiens réellement à en avoir connaissance.

Je pense, par exemple, au cas d'un médecin de Verviers. Pendant les grandes vacances, j'ai dû constater que la réalité des choses n'est pas tout à fait celle décrite dans la presse. Dans certains dossiers au parquet et chez le juge d'instruction, il arrive que l'on attende de faire la déclaration au SPF Justice car ce n'est pas encore terminé, ce qui donne l'impression que la Justice attend alors qu'au niveau du SPF Justice, les informations n'ont pas encore été reçues. Le nouveau système informatique oblige ainsi les greffes et les parquets à introduire les factures dans un système qui permet de voir, au niveau central, ce qui se passe dans tous les points de contact de la Justice.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

16 Question de M. Xavier Baeselen au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les inégalités entre victimes belges et françaises dans le procès Fourniret" (n° 8576)

16 Vraag van de heer Xavier Baeselen aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de ongelijke behandeling tussen Belgische en Franse slachtoffers in het proces Fourniret" (nr. 8576)

16.01 Xavier Baeselen (MR): Suite aux décisions de la cour d'assises française dans le dossier Fourniret, les proches des victimes belges ayant survécu ne pourront pas, contrairement à ceux des victimes françaises, recevoir d'indemnités. De plus, les indemnités sont plafonnées pour tout le monde à 62.000 euros dans notre pays, ce qui n'est pas le cas en France.

Les parents, frères ou sœurs des sept jeunes filles tuées par Fourniret, les victimes ayant survécu et leurs proches s'étaient vues attribuer des indemnités pour le préjudice moral subi. Les magistrats de la cour avaient attribué en général 75.000 euros pour chaque père ou mère de victime décédée, 50.000 euros pour les frères ou sœurs et entre 7.500 et 40.000 euros, toujours au titre de préjudice moral, en fonction de la gravité des séquelles pour les trois jeunes filles ayant échappé à Fourniret.

Dans le dossier de Joëlle Parfondry, qui a subi une tentative de viol de la part de Michel Fourniret en 1995 près de Namur et qui avait survécu en prétextant être enceinte, la cour française avait exigé 140.000 euros

d'indemnisation. Quant à ses enfants et son mari, ils ne recevront rien en Belgique. Par ailleurs, les victimes belges de Fourniret vont encore devoir prouver qu'elles ont bel et bien subi des dommages moraux, dossier à l'appui, car pour le Fonds belge d'indemnisation des victimes, le verdict de la cour d'assises française semblerait ne pas suffire en soi.

Se pose alors la question de la différence de traitement entre victimes belges et françaises et ce, dans un dossier dans lequel j'ai déjà eu l'occasion de vous interroger, c'est-à-dire un même espace de justice européen. Malheureusement, il faut constater que les victimes ne sont pas placées sur un pied d'égalité en fonction du pays auquel elles appartiennent, alors que l'auteur est le même.

N'y aurait-il pas moyen de simplifier les démarches des victimes belges du procès Fourniret auprès de la commission d'actes intentionnels de violence afin que l'indemnisation se fasse rapidement? Êtes-vous favorable, au vu de ce procès et des inégalités qu'il a révélées, à une modification éventuelle de la législation belge pour prévoir par exemple une possibilité d'indemnisation pour les proches des victimes qui ont survécu?

Quels enseignements tirez-vous de ce dossier, notamment au niveau de l'harmonisation des législations nationales en Europe? Quelles sont les liquidités disponibles au niveau du Fonds d'actes intentionnels de violence? Si elles sont suffisamment importantes, on pourrait envisager de modifier les montants prévus par la législation.

16.02 Jo Vandeurzen, ministre: Cher collègue, jusqu'à présent, deux dossiers ont été introduits devant la Commission. La plupart des victimes de Fourniret n'ont pas encore introduit de demande d'aide. À présent que Fourniret a été condamné en France, la demande d'aide principale des victimes peut désormais être examinée.

J'attire votre attention sur le fait que la Commission a déjà, il y a plus de quatre ans, notamment le 13 août 2004, octroyé une aide d'urgence de 2.000 euros à Mme Marie-Noëlle Bouzet.

En ce qui concerne les démarches à suivre, celles-ci peuvent rester très simples car la Commission dispose déjà, suite aux requêtes introduites, de beaucoup d'informations (copie de l'arrêt, etc.), ce qui aura pour résultat un traitement aisé de ces dossiers.

Un modèle-type de requête peut être téléchargé sur le site web du SPF Justice. Un certain nombre de preuves à l'appui sont en outre demandées.

Quant au plafond de 62.000 euros, il y a lieu de remarquer que ce plafond fixé par la loi vaut pour toutes les victimes, notamment pour celles de Marc Dutroux. Ces victimes se sont vu octroyer par la cour d'assises d'Arlon des montants supérieurs à ceux qui pouvaient être octroyés par la Commission.

Quant à la preuve du dommage, il n'est pas vrai que les victimes de Fourniret doivent à nouveau prouver qu'elles ont subi un dommage moral. En ce qui concerne les personnes qui ont été victimes de Fourniret et qui ont survécu à cette épouvantable expérience, le montant de l'aide est calculé grâce à l'expertise médicale déjà faite devant le juge.

En ce qui concerne les ayants-droit d'une victime décédée, le dommage moral est d'abord calculé en tenant compte des liens de parenté entre les requérants et la victime décédée. Après, sont prises en considération les circonstances propres au dossier.

La loi prévoit les démarches à entreprendre. Y passer outre engendrerait un problème de recevabilité, un traitement inégal des victimes. Le même raisonnement prévaut en ce qui concerne un règlement plus rapide: traitement de faveur pour ces dossiers.

Pour des raisons d'objectivité, la Commission applique le système "First In, First Out". Le dossier qui est prêt le premier pour l'audience passera normalement d'abord à l'audience, à l'exception des dossiers d'aide d'urgence, qui sont prioritaires, et de certains dossiers connexes.

En ce qui concerne les proches d'une victime non décédée, j'attire votre attention sur l'article 31, 3 de la loi du 1er août 1985 tel que modifié par l'article 2 de la loi du 26 mars 2003 portant les conditions auxquelles la Commission pour l'aide aux victimes d'actes intentionnels de violence peut octroyer une aide. Selon cet

article, une aide peut être octroyée aux père et mère d'un mineur ou aux personnes qui ont à leur charge un mineur qui suite à un acte intentionnel de violence a besoin d'un traitement médical ou thérapeutique de longue durée.

La loi portant des dispositions diverses ne modifiera pas cet article sur ce point. Seul un alignement d'ordre technique des différentes catégories de victimes dans le cadre de l'article 31, 2 à 5 est visé.

J'attends par ailleurs l'arrêt de la Cour constitutionnelle relatif à la question préjudicielle concernant l'article 31bis, § 1er, 4, de la loi du 1er août 1985.

Sur la question de la dimension internationale, je ne peux que constater, comme vous, qu'il existe de grandes différences en Europe, et pas seulement en ce qui concerne cette matière. Je renvoie à cet égard à la problématique relative au Traité de Lisbonne, mais cela ne nous empêchera pas d'attirer l'attention nécessaire sur ces points lors des discussions à venir ni de continuer à nous engager dans des débats fondamentaux sur la question.

En exécution de l'article 19 de la directive 2004/80 du Conseil du 29 avril 2004 relative à l'indemnisation des victimes de la criminalité, la Commission européenne prépare un rapport sur l'application de la directive. Dans ce cadre, une étude a été réalisée non seulement sur l'application de la directive, mais également sur les systèmes existants.

Cette étude a enregistré un peu de retard, mais il ressort en effet d'une première analyse des données que les victimes sont traitées différemment au sein de l'espace européen. Les différences sont importantes et se manifestent dans différents domaines. À titre d'illustration, voici quelques exemples issus de ce pré-rapport.

Certains États membres prévoient une intervention pour des infractions non intentionnelles.

Certains États membres ne prévoient pas d'intervention pour les dommages psychologiques.

Certains États membres prévoient que le fait que la victime possède un casier judiciaire peut être pris en considération.

Certains États membres ne prévoient pas de montant maximum.

Certains États membres prévoient que la victime ne doit pas poursuivre l'auteur.

Cela a évidemment pour conséquence que les victimes ne sont pas traitées partout de la même façon. Toutefois, avant de procéder à une plus grande harmonisation, par exemple, en retenant toutes les dispositions davantage favorables à la victime, il faut se rendre compte du fait que l'aide financière aux victimes s'inscrit dans le cadre de l'ordre juridique d'un pays déterminé, si bien que, outre le volet de l'aide financière de l'État aux victimes, il faut également tenir compte de l'appareil judiciaire, de la sécurité sociale, des assurances, etc.

Certains États membres européens prévoient une compensation plus large pour les victimes, ce que d'autres ne font pas. Je vous citerai l'exemple des Pays-Bas où le montant maximum est limité à 32.000 euros. De plus, les conditions pour les victimes indirectes sont plus strictes qu'en Belgique. Si la victime de violences décède, seuls les ayants-droit directs, comme l'époux, le cohabitant ou les enfants peuvent introduire une demande d'indemnisation. La compensation est aussi limitée à certains postes, comme les frais funéraires ou la diminution des revenus familiaux.

Les moyens disponibles du fonds avoisinaient 17 millions d'euros fin 2007 et 22 millions fin 2008.

16.03 Xavier Baeselen (MR): Madame la présidente, je remercie le ministre pour sa réponse très complète. Je me réjouis que les moyens du fonds soient assez substantiels.

Cependant, cette législation sur l'indemnisation des victimes correspond à une obligation de moyens de l'État; il n'a pas d'obligation de résultats en matière de sécurité mais bien de moyens. Si je comprends que l'on fixe des plafonds, je comprends aussi le sentiment de victimisation secondaire ressenti par des victimes de nationalités différentes lors d'un dommage causé par le même auteur. Force est de constater l'existence de frontières pour l'indemnisation des victimes alors que ce n'est pas le cas pour les auteurs d'actes criminels graves, ce qui est difficile à comprendre par rapport aux dommages moraux subis.

Je sais que le ministre est sensible à l'harmonisation des législations au niveau européen et l'étude qu'il a citée me semble intéressante.

Je ne peux qu'encourager le ministre à examiner les possibilités de modification de notre législation et à plaider pour une harmonisation au niveau européen, plus particulièrement lorsque des personnes de différentes nationalités sont victimes d'un même auteur.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

17 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw Els De Rammelaere aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de stand van zaken in het dossier Belliraj" (nr. 8566)
- de heer Michel Doomst aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de gegeven adviezen inzake de naturalisatie van Belliraj" (nr. 8634)
- de heer Bert Schoofs aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de verdwijning van een negatief advies uit het naturalisatiedossier van een terreurverdachte" (nr. 8638)
- mevrouw Els De Rammelaere aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de nieuwe ontwikkelingen in de zaak Belliraj" (nr. 8662)
- de heer Bart Laeremans aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de nieuwe informatie in de zaak Belliraj" (nr. 8665)
- de heer Bart Laeremans aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de aanhoudingen in de zaak-Belliraj" (nr. 8936)

17 **Questions jointes de**

- Mme Els De Rammelaere au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la situation dans l'affaire Belliraj" (n° 8566)
- M. Michel Doomst au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les avis qui ont été donnés à propos de la naturalisation de M. Belliraj" (n° 8634)
- M. Bert Schoofs au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la disparition d'un avis négatif du dossier de naturalisation d'un terroriste présumé" (n° 8638)
- Mme Els De Rammelaere au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les nouveaux développements dans l'affaire Belliraj" (n° 8662)
- M. Bart Laeremans au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les nouvelles informations relatives au dossier Belliraj" (n° 8665)
- M. Bart Laeremans au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les arrestations dans l'affaire Belliraj" (n° 8936)

17.01 **Els De Rammelaere (N-VA):** Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vragen dateren reeds van half november. Mijn eerste vraag heb ik geformuleerd naar aanleiding van een artikel dat is verschenen in de krant, waarin Belliraj zei dat hij werd gefolterd in Marokko en dat hij daarom was overgegaan tot bekentenissen van terrorisme en dat die totaal zouden zijn verzonnen.

Mijn vraag daarover is wat de stand van zaken is van het toezichtonderzoek in het dossier?

Ondertussen, tussen mijn eerste en mijn tweede vraag, werd in de pers gelekt dat het rapport over het toezichtonderzoek van het Comité I reeds was toegelicht. Daaruit blijken heel wat rare dingen. Onder andere over het naturalisatieproces van Belliraj bleek dat er twee adviezen zouden zijn uitgebracht door de Staatsveiligheid.

Op 6 juni 2006 was er een ongunstig advies dat Belliraj bekend was bij de Staatsveiligheid vanwege zijn activiteiten bij de Algerijnse en Marokkaanse islamitische radicale beweging. Merkwaardig genoeg werd er een week later een ander advies geformuleerd, op 13 juni 2006. Daarin bleek er geen bezwaar meer te bestaan om een Belgisch paspoort te verschaffen aan Belliraj.

Uiteraard heeft het Comité I daarbij vragen. Waarom werd er met een interval van enkele dagen twee tegenstrijdige adviezen verstrekt?

Een ander heel merkwaardig feit is dat naar aanleiding van het onderzoek hiernaar het eerste, ongunstige advies zou verdwenen zijn na een bezoek van een agent van de Staatsveiligheid, die het dossier zou hebben ingezien. Blijkbaar zou hij het ongunstige advies hebben meegenomen. Die indruk wordt althans gewekt in de pers.

Mijnheer de minister, daaromtrent heb ik volgende vragen.

Is het inderdaad juist dat in zo'n belangrijk dossier twee totaal verschillende adviezen werden verstrekt? Hoe kunt u dat verklaren?

Is het juist dat het eerste, ongunstige advies inderdaad uit de archieven van het parket in Gent is verdwenen?

Daarbij aansluitend, waarom wilde een agent van de Staatsveiligheid het dossier van Belliraj inkijken?

Heeft de Staatsveiligheid daarmee het naturalisatiedossier positief willen beïnvloeden?

Hebt u de chef van de Staatsveiligheid hierover aangesproken? Wat is zijn reactie?

Wat is de stand van zaken in het onderzoek? Zijn er nog meer rapporten van het Comité I?

Kunnen wij als parlementsleden misschien ook eens worden gebriefd over wat er daarin staat? Slechts een heel klein aantal parlementsleden krijgt daarover verslag. Hetgeen wij als commissieleden vernemen, vernemen wij allemaal uit de pers. Het zou logischer en meer een parlement waardig zijn wanneer wij eens toelichting van u zouden kunnen krijgen daaromtrent.

Met betrekking tot de door Belliraj gepleegde moorden in de jaren 80, kunt u meedelen wat de stand van zaken daaromtrent is?

17.02 Michel Doomst (CD&V): Mevrouw de voorzitter, ik zal kort zijn. Ik bedank de minister voor zijn begrip voor de leergierigheid waarmee wij via vragen voor één en ander proberen duidelijkheid te krijgen, ook in dit dossier waarvan ik denk dat het belangrijk is. Ik weet dat het een lang feuilleton is, maar ik denk dat het toch belangrijk is dat wij dit, lessen trekkend naar de toekomst, goed blijven opvolgen. Ik bedank mevrouw de minister voor het begrip dat wij hier van het ene naar het andere hotsen in de eindejaarsrush die blijkbaar in de commissies bezig is.

Mijnheer de minister, mevrouw De Rammelaere heeft het verhaal al gedaan: het feit dat in het comité uit dat rapport blijkt dat de Staatsveiligheid in één week tegenstrijdige adviezen heeft gegeven inzake de naturalisatie en dat bovendien zou blijken dat tijdens onderzoek het ongunstig advies op een onverklaarbare wijze zou zijn verdwenen.

Ik wou de minister vragen of hij kennis heeft van die "onverklaarbare" verdwijning? Kan hij de berichtgeving bevestigen en wat verduidelijken? Kunnen wij enige nieuwe informatie krijgen over de stand van zaken in het dossier Belliraj?

17.03 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, ik ben iets uitvoeriger omdat ik ook verschillende vragen heb, maar voor de eerste kan ik mij enkel aansluiten bij datgene dat reeds is gevraagd over de Staatsveiligheid. Ik wil nog vragen, mijnheer de minister, of u, indien de Staatsveiligheid bepaalde adviezen heeft laten verdwijnen, dat een normale gang van zaken vindt of kan u daar weer niets over zeggen. Ik had dit toch wel graag geweten.

Dan ten gronde, wij hebben u vorige week in de plenaire reeds ondervraagd. Dat was het moment van de huiszoekingen. Dat heeft heel wat extra vragen doen rijzen. U heeft toen niet onmiddellijk op een aantal zaken kunnen antwoorden omdat u nog niet over de informatie beschikte. Ik neem aan dat u die vandaag wel heeft. Heel lang heeft u zich verscholen achter het onderzoek dat geheim is en dergelijke meer. Ondertussen zijn de belangrijkste personen toch gepakt. Ik denk dat er nu omwille van mogelijk gevaar voor het onderzoek veel minder informatie achterwege kan worden gelaten en dat u vandaag wel een stukje ruimer kan spreken over wat er gaande is. Wij hebben al die namen nu al in de krant zien staan. Nu wil ik wel wat meer informatie.

In het algemeen: uit de pers blijkt dat er in februari reeds uitleveringsverzoeken uit Marokko zijn gekomen. Vorige week dacht ik dat het juni was, maar nu blijkt dat februari te zijn. Uiteindelijk is het pas einde november dat die huiszoekingen en arrestaties hebben plaats gehad, nadat het proces Belliraj reeds van start is gegaan en de verhoren over Belliraj al lang in de kranten hebben gestaan. Dat is toch wel heel

vreemd. Kan u dat verklaren?

Heel vreemd is ook dat van de personen die zijn aangehouden of aangehouden blijven, enkel diegenen die niet de dubbele nationaliteit hebben in principe voor uitlevering in aanmerking komen. De anderen zouden niet zijn opgepakt of werden of zouden onmiddellijk worden vrijgelaten. Nationaliteit is hier een soort van beschermende mantel om geen rechtsvervolging of een andere of een tragere rechtsvervolging te krijgen. Daar had ik toch graag duidelijkheid over.

Kan worden meegedeeld wanneer het gerecht precies de uitleveringsverzoeken in verband met de 14 verdachten heeft gekregen? Sinds wanneer beschikt men over de decisieve dossierstukken, onder meer over de verhoren en dergelijke om de juiste tenlasteleggingen te kennen en af te wegen of het verantwoord is uit te leveren. En waarom duurde het dan tot 27 november vooraleer er werd overgegaan tot huiszoekingen en aanhoudingen, het moment waarop de betrokkenen het hazepad al hadden kunnen kiezen.

Ten tweede, kunt u de 14 namen meedelen, alsmede de tenlasteleggingen? Zitten er bij die 14 namen ook medeplichtigen van de moorden waarvan Belliraj in ons land zou worden verdacht? Ik dacht van wel, maar ik zou graag hebben dat u het bevestigt.

Ten derde, klopt het dat 11 van de 14 donderdag werden gearresteerd? Waarvan werden de drie die niet werden gearresteerd, beticht?

Ten vierde, kunt u de namen geven van de zeven verdachten die zullen worden uitgeleverd? Waarvan worden zij beticht? Bevindt een aantal van de vermeende medeplichtigen in de moorddossiers zich bij hen? Zo ja, hoeveel en wie?

Ten vijfde, wat zijn de namen van de vier arrestanten die niet zullen worden uitgeleverd?

17.04 Minister **Jo Vandeurzen**: Moet u hun adres ook hebben?

17.05 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): Neen, maar mijn vraag is toch logisch? Het gaat hier om medeplichtigen van terroristische moorden.

17.06 Minister **Jo Vandeurzen**: (...)

17.07 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): Als die namen in de kranten staan, dan kunt u toch zeggen of het klopt niet. Blijkbaar staat alles weer in de pers, maar mogen wij een aantal zaken niet weten.

Wat zijn de namen van degenen die niet zullen worden uitgeleverd, maar wel zijn aangehouden? Het zijn mensen die gearresteerd zijn. Normaal gezien mogen die namen dan bekend zijn of minstens aan ons worden meegedeeld. Bevindt een aantal van de medeplichtigen in de moorddossiers zich bij hen, of allemaal? Blijven er vier hier? Klopt het dat zij reeds werden vrijgelaten of binnenkort worden vrijgelaten? Welke goede redenen zijn er daarvoor? Worden zij vervolgd in ons land? Zo ja, voor welke feiten? Wat zijn de strafrechtelijke antecedenten? Het federaal parket heeft zelf gezegd dat een van hen reeds was veroordeeld in het GICM-dossier, een andere in het GIA-dossier en een derde voor zwaar banditisme. Gaat het om degenen die worden uitgeleverd, of niet? Worden die mensen opnieuw vrijgelaten of niet?

Wat is de stand van zaken in het onderzoek naar de zes moorden? Dreigt voor sommige van die moorden de verjaring? Die vraag werd vroeger al gesteld, maar toen kon er nog geen antwoord op worden gegeven. Bestaat hierdoor de kans dat sommigen uiteindelijk aan vervolging ontsnappen, dankzij hun nationaliteit, omdat in Marokko bijvoorbeeld andere verjaringsregels gelden dan hier? In een apart dossier van het Brussels parket zou ook een persoon zijn aangehouden. Om welk dossier gaat het? Over welke feiten gaat het?

Hoe verklaart u de aanwezigheid van televisiecamera's tijdens de huiszoekingen? Wij hebben een deel van de huiszoekingen kunnen zien, bijna live, 's middags op televisie. Het is heel vreemd dat zoiets zomaar kan worden gefilmd. Was er een afspraak met de pers? Was zij bewust gebriefd? Was er een lek? Kunt u dat even toelichten?

17.08 Minister **Jo Vandeurzen**: Wat de naturalisatieaanvraag van de heer Belliraj betreft, kan ik u het volgende meedelen. Het betreft hier informatie die ik uiteraard van de Veiligheid van de Staat heb gekregen. De Veiligheid van de Staat deelt enkel informatie mee die relevant is in het kader van de wettelijke opdracht van de dienst en/of verwijst naar andere Belgische overheidsdiensten zoals de politie, parketdiensten of Vreemdelingenzaken, waar de aanvrager bekend zou zijn.

De informatie berust op een actief, geactualiseerd dossier. De informatie dient geverifieerd te zijn. Indien het dossier onduidelijk is en/of de informatie van oudere datum is, wordt er normaal een actualiseringsonderzoek aan de operationele diensten gevraagd.

De Veiligheid van de Staat dient geen advies aangaande de aanvrager mee en neemt derhalve ook geen beslissing. Die beslissing komt toe aan de aanvragende autoriteit, zoals het parket of de Kamercommissie. De beslissing berust niet uitsluitend op informatie van de Veiligheid van de Staat. De beslissing berust op en wordt gemotiveerd door elementen die door alle geconsulteerde diensten worden aangebracht. Naast de Veiligheid van de Staat gaat het bijvoorbeeld ook over de politie, de dienst Vreemdelingenzaken en de parketten.

Bovendien worden de naturalisatieaanvragen behandeld door de binnendiensten van de Veiligheid van de Staat. Die personen zijn niet op de hoogte van de identiteit van de bronneninformatie. Het gaat hier duidelijk om een doelbewuste, strategische keuze om elke subjectiviteit bij het analyseren uit te sluiten. Dat draagt bij tot de objectiviteit van de behandeling van de dossiers.

Gelet op de effecten van de zogenaamde snel-Belgwet zijn enerzijds de termijnen waarbinnen een antwoord dient gegeven te worden, dermate kort, zeker in de eerste periode, dat het steeds moeilijker is om de deadline te halen. Anderzijds is er sindsdien ook een toevloed aan aanvragen, tot meer dan 40.000 per jaar. Het kwam in die periode regelmatig voor dat de Veiligheid van de Staat niet bij machte was om tijdig of überhaupt te antwoorden. Volgens hetgeen ik begrijp, als er echt sprake was van doelbewustheid, dan had men gewoon niet geantwoord, dan was dat allemaal zonder meer gepasseerd.

De Staatsveiligheid merkt ook op dat sinds de goedkeuring van de wet de Veiligheid van de Staat meer dan eens aan de alarmbel heeft getrokken en projecten heeft voorgesteld om bijkomend uitvoerend personeel te verkrijgen voor de opvolging van de naturalisatieaanvragen. Dat is nooit voldoende beantwoord volgens de Staatsveiligheid.

In verband met de aantijging dat de Veiligheid van de Staat een document zou hebben verwijderd uit het dossier bij het parket van de procureur des Konings te Gent, kan ik het volgende opmerken. Vanaf hier ben ik er zelf getuige van. De Veiligheid van de Staat heeft steeds gewag gemaakt van het feit dat er twee brieven aangaande het naturalisatiedossier zijn. Dat is nooit betwist. De twee documenten zijn steeds in afschrift meegedeeld tijdens het onderzoek van het Comité I, het onderzoek dat ik heb gevraagd, als ik het mij nog goed herinner. In geval van een manipulatie zou dat een eigenaardige werkwijze zijn, zegt de Veiligheid van de Staat.

Pas tijdens het bezoek aan het parket te Gent op 15 en 16 april 2008 werd door de medewerkers vastgesteld dat een van de documenten in de bundel aldaar ontbrak. Het bezoek door de leden van de Staatsveiligheid was het gevolg van een door mij op 14 april gevraagde uitleg met betrekking tot de naturalisatie van Belliraj.

Naar aanleiding van vragen in het Parlement heb ik gevraagd om uitleg. Dat is de reden geweest waarom men ter plaatse is gegaan. Alle insinuaties dat men daar god weet wat gaan doen is, zijn dus niet juist. Ik kan u zeggen wat de reden is geweest waarom men ter plaatse is geweest.

Op 17 april 2008 werd zowel aan mij als aan het Comité I door de Staatsveiligheid melding gemaakt van het feit dat alleen de tweede brief uitgaande van de Staatsveiligheid in het dossier bij het parket werd aangetroffen. Het is niet de gewoonte dat de Staatsveiligheid van de inhoud van naturalisatiedossiers kennisneemt, dit ter bescherming van de privélevensfeer. In dit geval gebeurde het om zo goed mogelijk de minister en het Comité I te kunnen inlichten.

Enerzijds wordt dus aan de Staatsveiligheid aangewreven als zou de dienst het dossier manipuleren, terwijl er twee brieven zijn verstuurd. Die brieven bevatten elementen aangaande de activiteiten van Belliraj die als negatief kunnen worden beschouwd. Die informatie meedelen is een opdracht van de Staatsveiligheid. De

Staatsveiligheid houdt dus vol en beweert met klem dat het die informatie correct heeft weergegeven en die brieven, die elementen die de Staatsveiligheid ter beschikking had, heeft vermeld.

De Veiligheid van de Staat merkt op dat het dossier aangaande de naturalisatieaanvraag van Belliraj wel degelijk een positief advies bevatte van de lokale politie, tot zover de naturalisatieprocedures. De reden waarom de Veiligheid van de Staat zich op een bepaald moment ter plaatse heeft begeven, is precies om antwoord te kunnen geven op de vragen die over die aanvraag werden gesteld.

Wat de gerechtelijke acties in België betreft, op 27 november 2008 werd een reeks huiszoeken uitgevoerd in het kader van het dossier van het federaal parket en van een dossier van het parket van Brussel. Ik heb daarop donderdag al gedeeltelijk geantwoord. De uitgevoerde huiszoeken passen in een strafonderzoek dat door het federaal parket werd geopend lastens onbekenden die ervan worden verdacht op Belgisch grondgebied deel te hebben genomen aan de activiteiten van de terroristische groep rond Abdelkader Belliraj. In het raam hiervan werden 11 personen van hun vrijheid beroofd en in totaal werden 12 huiszoeken verricht: 1 in Aarlen, 1 in Tongeren, 1 in Nijvel en 9 in Brussel.

Tegelijkertijd werd ook uitvoering verleend aan een aantal internationale aanhoudingsbevelen, ter fine van uitlevering dat door de Marokkaanse autoriteiten in die context werd uitgevaardigd. In het kader van de uitlevering gevraagd door Marokko, werden 7 van de vermelde 11 personen door het federaal parket eveneens van hun vrijheid beroofd, 1 te Tongeren en 6 te Brussel. Zij zijn voor de onderzoeksrechter gebracht, die hun voorlopige aanhouding heeft bevolen met het oog op de uitlevering aan Marokko.

Het dossier van het parket van Brussel is een onderzoek in het kader van het groot banditisme. U weet dat de onderzoeksrechter op basis van artikel 57, § 3 van het Wetboek van strafvordering formeel heeft geweigerd dat het parket hierover zou communiceren.

Er werd simultaan en gecoördineerd tussengekomen in het dossier van het federaal parket en het dossier van het parket van Brussel omdat één persoon in beide dossiers een hoofdverdachte was. Het was onderzoeksmatig uiteraard van belang dat de tenuitvoerlegging van het Marokkaanse internationale aanhoudingsbevel simultaan en gecoördineerd zou gebeuren met de uitvoering van de huiszoekingsbevelen in het Belgisch onderzoek lastens onbekenden die ervan worden verdacht op Belgisch grondgebied te hebben deelgenomen aan activiteiten van de terroristische groep rond Abdelkader Belliraj. Om die reden werd even getemporeerd met de uitvoering van het internationaal aanhoudingsbevel. Het was dus een kwestie van coördinatie die de timing heeft geïnspireerd.

Wat de zes moorden betreft, de gerechtelijke onderzoeken in België naar de moorden waarin Belliraj de hand zou hebben gehad – dat is althans de stelling – werden gecentraliseerd bij een zelfde gespecialiseerde onderzoeksrechter voor terrorisme. Die gerechtelijke onderzoeken worden nog steeds voortgezet.

“Het federaal parket heeft geen weet van voorafgaande afspraken met de pers. Het goed verloop van de aan de gang zijnde strafonderzoeken en het principe van het geheim van het strafonderzoek laten niet toe meer details te verschaffen of op andere vragen te antwoorden.” Dat is een citaat uit de mededeling van het federaal parket ter verduidelijking van de gerechtelijke acties. Ik citeer hier, na de Veiligheid van de Staat, het federaal parket.

17.09 Minister **Jo Vandeuren**: Het Comité I heeft maandag 17 november 2008 achter gesloten deuren zijn tweede voorlopig en ingevolge mijn vragen bijkomend voorlopig rapport toegelicht aan het begeleidingscomité van het Comité I. Bespreking van de voorlopige rapporten zal volgende week opnieuw plaats grijpen achter gesloten deuren door de begeleidingscommissie.

17.10 **Els De Rammelaere** (N-VA): Mijnheer de minister, dank voor uw duidelijke uitleg omtrent die twee adviezen en het bezoek van de Veiligheid van de Staat aan het parket. Uiteindelijk betreur ik een beetje dat het compleet foutief is voorgesteld in de pers. Er wordt een verkeerd beeld geschetst en de Veiligheid van de Staat wordt daardoor in een compleet slecht daglicht gesteld. Ik herhaal dan ook mijn oproep om als parlementsleden en zeker als leden van deze commissie op één of andere manier nauwlettender of punctueler op de hoogte te worden gehouden van deze toch niet onbelangrijke zaak.

17.11 **Michel Doomst** (CD&V): Ik denk mijnheer de minister dat inzake de naturalisaties op basis van de vragen die u ook hebt gesteld, de onduidelijkheid die hierover in de pers werd gecreëerd wel degelijk is weerlegd. Ik onthoud toch ook het pervers effect van snel-Belgwet die toch ook wel maakt dat wij voor een

aantal inlichtingen en procedures veel te snel en bijgevolg ook op bepaalde momenten minder grondig kunnen werken. We moeten daar de nodige lessen uit trekken en de nodige wijzigingen in aanbrengen.

Ik kijk dan ook uit naar de verdere resultaten van het strafonderzoek en hoop ook dat de discussie in het Comité I en de begeleidingscommissie discreet kan gebeuren en dat wij toch niet moeten merken binnen afzienbare tijd dat dit opnieuw tot vervelende lekken naar buiten zou leiden.

17.12 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, ik weet eigenlijk niet wat ik moet zeggen, maar ik vind dat er met het Parlement en met onze rechten een loopje wordt genomen. Eerst is er al het Comité I waar geen oppositiepartijen in zitten, waar wij geen enkel zicht hebben op wat er nu in hun dossiers zit. Dat vind ik al bijzonder gortig, zoals ik vorige keer al heb gezegd. Ik ga daar nu niet verder op doorgaan.

Nu over de feiten: het gaat om zes politieke moorden waar zelfs de naam Abu Nidal valt, waar een duidelijke orkestratie speelt. Men is dan verontwaardigd dat ik daar namen durf vragen. Dat is toch de evidentie zelf, dat iemand die medeplichtig is aan een politieke en terroristische moord, dat die namen kunnen vallen, zeker als zij zijn aangehouden. Zolang zij niet zijn aangehouden, heb ik er begrip voor. Men kan dan zeggen dat men ze gaat verontrusten. Maar eens ze zijn aangehouden, is dat toch geen staatsgeheim meer. Dan is het toch elementair dat wij weten wie zij zijn. Worden zij ook soms beticht in die wapentrafiëk waar hij nu van wordt beschuldigd? Is daar een combinatie of zijn dat twee dossiers die niets met mekaar te maken hebben? Daar komt allemaal geen antwoord op.

Het enige dat wij weten, is wat wij donderdag al wisten, namelijk dat er een zevental mensen voor uitlevering in aanmerking komt en vastzit. De rest is blijkbaar al weer vrij. Wie van die zeven van moord is beticht, is ook niet geweten. U mag mij tegenspreken, mijnheer de minister, ik hoop dat u het antwoord weet, maar ik vrees dat het gerecht u ook in het ongewisse laat. Ik vrees dat vier van de vijf medeplichtigen, de vijfde woont niet in ons land, op vrije voeten rondlopen, ondanks het feit dat ze medeplichtig zijn aan een terroristische moord en dat die moorden niet ernstig zijn onderzocht en opgehelderd. Ik begrijp dat niet.

Ik begrijp bijvoorbeeld niet dat in De Standaard de namen kunnen vallen van Hassan LO, Hassan E en Lahbib A en van Hassan E en Lahbib B en Ahmed M. De Standaard mag die namen publiceren.

17.13 Minister Jo Vandeuren: Moet ik u aanspreken met de heer x of y? Dat is wat De Standaard ook doet.

17.14 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Er staat toch iets meer. Op die manier kan een en ander toch worden geverifieerd.

De naam Belliraj mag worden vermeld, omdat hij toevallig al veel in de media is geweest. Waarom moeten die vier andere moordenaars worden beschermd? Als hier de minste moord op een echtgenote of een kind gebeurt, verschijnt de moordenaar met naam en toenaam in de krant, tenzij het een minderjarige is. Daarvoor heb ik alle begrip. Als volwassenen echter van moord worden beticht, mag dat geweten zijn.

Ik begrijp niet dat wij geen antwoorden krijgen als het gaat om terroristische moorden, islammoorden, terreurmoorden, ook al is het twintig jaar geleden. Niets, nul van antwoorden krijgen wij. Ik weet niets meer dan vorige donderdag. Ik begrijp het niet. Ofwel wilt u niets zeggen en weet u het zelf, ofwel laat u zich door het gerecht, door uw diensten met een kluitje in het riet sturen. Dat kan niet. Ik heb u opzettelijk heel uitvoerig gedetailleerde vragen bezorgd opdat men u kan informeren. Als wij u bijvoorbeeld vragen of een van die mensen die als terrorist in het GICM-dossier is veroordeeld iemand van die moordenaars of iemand van die wapenmensen is, is de kans vrij groot – ik weet het niet – dat die ondertussen opnieuw vrij rondloopt. Hetzelfde geldt voor de GIA en de man die werd veroordeeld voor zwaar banditisme.

Wat is dat voor iets? Wij worden hier weggestuurd zonder enig antwoord. Het is toch normaal dat wij die vragen stellen. Waarom mogen wij niet weten of er sprake is van recidive en of de mensen die aan Marokko zullen worden uitgeleverd moordenaars zijn, beticht worden van moord of al zijn veroordeeld? Wat is daar staatsgeheim aan? Dat is toch elementair. Zolang er geen huiszoekingen zijn en niemand werd opgepakt, heb ik daarvoor nog enig begrip. Nu al die arrestaties echter zijn verricht, mogen wij toch namen kennen.

U houdt iets achter. Hier stinkt iets ongelooflijk in het dossier. Hier worden zaken verborgen gehouden. Ik weet niet waarom, maar ik heb dit in geen enkel gerechtelijk dossier meegemaakt in de 14 jaar dat ik hier zit. Ik heb al veel vragen gesteld en horen stellen over alle mogelijke strafrechtelijke dossiers en altijd zijn de

namen gevallen en werd gezegd waarvan ze werden beticht en wat er aan de hand is.

In het dossier in kwestie wentelt u zich in geheimzinnigheid en doet u alsof de parlementsleden onnozelaars zijn die niet eens het recht hebben om dergelijke informatie te kennen. Ondertussen verschijnt de informatie echter wel in de krant.

Ik begrijp het niet. Het is een schande voor het Parlement en een hoon voor de parlementsleden. Mijnheer de minister, een dergelijke behandeling had ik wel van minister Onkelinx maar nooit van u verwacht. U had dat met Tony Van Parys nooit kunnen doen. Hij had zich nooit op een dergelijke manier met een kluitje in het riet laten sturen.

Ik begrijp u niet. Ik weet niet wat er mis is. Het is een dossier dat van a tot z stinkt. Ik hoop dat u ons alsnog, desnoods nadien per brief of wat dan ook, de gevraagde informatie bezorgt. Ik en de bevolking hebben recht op de bedoelde informatie.

17.15 Minister **Jo Vandeurzen**: Mevrouw de voorzitter, zoals ik al zei, zal ik op het ogenblik dat het verslag van het Comité I definitief is, conclusies trekken over wat er exact is gebeurd.

Wat ik zowel over de naturalisatievragen als over de stand van het onderzoek heb gegeven, zijn de gegevens die mij door de dienst Veiligheid van de Staat en door het federale parket werden medegedeeld.

Het is inderdaad juist dat de minister van Justitie ook niet wordt geïnformeerd, wanneer het geheim van het onderzoek niet toelaat dat ik ter zake word geïnformeerd.

Ten tweede, er is in de Senaat inderdaad een begeleidingscommissie voor het Comité I. Het is niet aan mij om te bepalen wie al dan niet lid van voornoemde commissie is. Ik probeer aan bedoelde commissie te rapporteren en te vragen aan het Comité I om ook aan de commissie te rapporteren, zoals dat moet gebeuren.

Ten derde, de behandeling van de zaak-Belliraj in Marokko is nog niet echt ver opgeschoten. Dat betekent dat ik ook enigszins voorzichtig ben om uit het dossier conclusies te trekken. Er moet immers nog een aantal zaken voor de rechtbank worden bewezen. Het is dus jammer dat ik u de informatie niet zomaar kan geven. Een aantal zaken heb ik trouwens ook niet ter beschikking.

Ik probeer echter om op de daartoe voorbehouden plaatsen zo maximaal mogelijk openheid te betonen. Nogmaals, definitieve conclusies over de manier waarop een en ander is gebeurd, zal ik trekken op het moment dat er een definitief verslag is van het Comité I.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

17.16 **Le président** : Monsieur le ministre, vous avez encore le temps pour une autre question?

17.17 **Jo Vandeurzen**, ministre: Madame la présidente, je respecte le Parlement et, si M. Ducarme a attendu si longtemps, il va de soi que je vais lui répondre. Ce serait impoli de ne pas le faire même si ce n'est qu'à une question.

18 Questions jointes de

- M. Denis Ducarme au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la non-conformité aux normes de sécurité incendie de plusieurs bâtiments de logement social de Toit et Moi à Mons" (n° 8672)

- M. Denis Ducarme au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la non-conformité aux normes de sécurité incendie de plusieurs bâtiments de logement social de Toit et Moi à Mons" (n° 8740)

- M. Denis Ducarme au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'enquête judiciaire relative à des plaintes relevant la non-conformité de certaines habitations sociales dépendant de la société de logement 'Toit et Moi' à Mons" (n° 8891)

18 Samengevoegde vragen van

- de heer Denis Ducarme aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele

Hervormingen over "het niet in conformiteit zijn met de brandveiligheidsnormen van verscheidene woningen van de sociale huisvestingsmaatschappij Toit et Moi in Bergen" (nr. 8672)

- de heer Denis Ducarme aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het niet in conformiteit zijn met de brandveiligheidsnormen van verscheidene woningen van de sociale huisvestingsmaatschappij Toit et Moi in Bergen" (nr. 8740)

- de heer Denis Ducarme aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het gerechtelijk onderzoek na klachten in verband met de non-conformiteit van bepaalde sociale woningen van de huisvestingsmaatschappij 'Toit et Moi' in Bergen" (nr. 8891)

18.01 Denis Ducarme (MR): Monsieur le ministre, tout d'abord je vous remercie pour votre geste. Je sais que vous avez un agenda chargé.

Il est vrai que ma question a été déposée depuis longtemps. Je me suis donc permis de rester afin de vous signifier pour ce qui me concerne son importance.

Mes questions se divisent en deux. D'une part, un point que je vais vous demander de faire sur le suivi du dossier judiciaire relatif à l'incendie des Mésanges et, d'autre part, des questions que je souhaitais vous poser par rapport à une enquête qui aurait été ouverte sur la conformité aux normes incendie des habitations sociales de la société de logement à Mons.

Madame la présidente, je vous propose de me concentrer sur ce deuxième volet exclusivement.

Monsieur le ministre, ma question porte sur des travaux entrepris par la société Toit et Moi, une société célèbre puisque c'est cette même société de logements sociaux montoise qui pourrait, si la justice en décidait ainsi, être pointée pour un certain nombre de négligences dans le dossier judiciaire relatif à l'incendie des Mésanges en 2003, lequel avait provoqué, vous le savez, le décès de 7 habitants dont un enfant de 10 ans.

Je me demande si ces décès ont suffisamment servi de leçon. J'ose poser cette question, monsieur le ministre, car en effet, selon mes informations, un marché subventionné par la Région wallonne (plan exceptionnel d'investissement) portant sur la restauration d'habitations sociales dans 4 immeubles situés dans le domaine social à Mons, le domaine d'Epiniel, pose des difficultés en matière de conformité aux normes incendie.

Selon mes informations, ce marché aurait été passé en 2004, soit un an seulement après le drame des Mésanges et verrait un certain nombre de lances incendie prévues dans ces bâtiments être raccordées à des tuyaux de très petite taille, habilités à approvisionner seulement des robinets. Il est inutile d'aller plus loin sur le plan technique. Je vous dirai simplement que selon mes informations, la non-conformité des travaux réalisés par rapport aux normes de sécurité incendie résiderait également dans la pose de compteurs à eau dont la puissance serait totalement insuffisante. En effet, un seul compteur d'une puissance d'1 m³/h aurait été posé par bâtiment.

Une enquête aurait été ouverte à cet égard par le parquet de Mons. Pouvez-vous m'informer de ce qui a provoqué l'ouverture de cette enquête? Est-ce une plainte individuelle? Je n'en sais trop rien.

Dans le cadre de cette enquête qui aurait été ouverte, vous pourrez peut-être également communiquer au Parlement une information utile. Si on fait ce constat que je pose ici auprès de vous, depuis combien de temps les locataires des habitations concernées par l'enquête vivent-ils dans ces habitations non conformes aux normes de sécurité incendie?

Par ailleurs, pourriez-vous me confirmer que lors de la réception provisoire de ces travaux subventionnés par la Région wallonne, aucune remarque relative à la non-conformité des bâtiments aux normes de sécurité incendie en vigueur n'a été formulée par la société de logement Toit et Moi?

Enfin, monsieur le ministre, et en résumé, pouvez-vous me communiquer le délai qui doit encore courir avant les conclusions de l'enquête et leur transmission au pouvoir de tutelle de la société de logement, à savoir le gouvernement wallon?

18.02 Jo Vandeurzen, ministre: Cher collègue, une information a effectivement été ouverte au sein du

parquet de Mons à propos de défaillances du système de lutte contre les incendies dans les immeubles sis au domaine d'Épinlieu. Voici les informations que me communique à ce sujet le procureur général de Mons. Le secret de l'information judiciaire et la circonstance que l'enquête est en cours m'obligent à répondre à vos questions avec une certaine prudence et une certaine réserve. J'espère que vous comprendrez que c'est dans l'intérêt de l'enquête.

Je peux cependant vous donner les informations suivantes. Les bâtiments concernés datent d'une vingtaine d'années et ont été rénovés suite à une décision prise en 2004. Les travaux ont été terminés début 2008 et réceptionnés en juin-juillet 2008. Le dossier judiciaire a été ouvert en date du 15 octobre 2008 suite à la réception au parquet d'un procès-verbal de l'Office central pour la répression de la corruption. Ce procès-verbal signale que ce service de police avait été informé d'un problème de sécurité dans les logements sociaux que vous évoquez.

Après une inspection des pompiers, l'installation de ce qu'on appelle des colonnes incendie avait été prescrite et ces travaux avaient été réalisés dans le cadre d'un plan exceptionnel d'investissement de la Région wallonne (PEI). Ces travaux auraient été réceptionnés par les services PEI de la société Toit et Moi alors que les sections des tuyaux employés ne seraient pas adéquates pour amener l'eau avec une pression suffisante aux bouches d'incendie du quatrième étage des bâtiments.

Je mets évidemment tout ceci au conditionnel et en en parlant avec prudence, puisqu'il s'agit d'une enquête en cours et qu'il revient à la seule autorité judiciaire de dire ce qu'il s'est exactement passé.

À la suite de l'ouverture de cette information judiciaire, un expert a été requis afin d'examiner les installations incriminées. Il s'est donc rendu sur les lieux afin d'y faire les constatations utiles. Le rapport devrait être déposé la semaine prochaine. Le magistrat titulaire prescrira sans doute des devoirs utiles avant de clore cette information pénale.

Le service de police, en l'espèce l'Office central pour la répression de la corruption, ne rencontre aucune difficulté dans sa collecte des renseignements et documents nécessaires auprès de la société Toit et Moi. Le dossier n'a pas donné lieu à la désignation d'un juge d'instruction. L'objectif du procureur du Roi de Mons est de faire procéder le plus rapidement possible aux devoirs d'enquête afin de vérifier si des infractions ont bel et bien été commises et de pouvoir clore l'information judiciaire dans les plus brefs délais.

À propos du gouvernement wallon que vous citez dans votre question, les autorités judiciaires me signalent qu'il n'est pas partie à cette cause. Pour le moment, il ne s'est pas manifesté en tant que partie lésée.

18.03 Denis Ducarme (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie. Je comprends parfaitement la prudence de votre réponse puisque l'enquête est en cours. Je remarque tout de même qu'il est confirmé que l'enquête sur ces canalisations ne permettant pas l'alimentation en eau aurait été ouverte le 15 octobre - pour des travaux réceptionnés en juillet.

Comme il va de soi, j'attendrai les conclusions de l'enquête. Je suis rassuré sur la démarche de la justice, puisque celle-ci "veille au grain".

De plus, elle nous donne une perspective de remise aux normes de ces habitations sociales. Pour ce qui concerne la Région wallonne, j'imagine qu'elle attend aussi les conclusions de l'enquête. Ce sont des travaux, comme vous l'avez indiqué, qui ressortissaient au plan exceptionnel d'investissement et qui étaient donc subventionnés par la Région wallonne. Je présume que, le moment venu, elle s'intéressera aux conclusions, de même que je reviendrai vers vous afin de pouvoir vous entendre informer le parlement des conclusions que le parquet aura tirées de cette affaire.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.20 uur.
La réunion publique de commission est levée à 17.20 heures.*